

Adventes Vēstis

2016. gada jūnijs, #6 (244)

Vienoti Kristus
cerībā

TĒMA:
KALPOJOT
KRISTUM
PILSĒTĀ

LATVIEŠI
NEDZIRDĪGO
KONGRESĀ
SEVIĻĀ

JAUNAS
DZIESMU
GRĀMATAS
VEIDOŠANA

PAR NODOŠA-
NOS UN SEKO-
ŠANU KRISTUM

INTERVIJA
AR MARKU
FINLIJU

Latvijas ziņas	4
Tēma	8
Vārds mācītājam	14
Intervija	16
Jauniešiem	18
Bērniem	20
Mūzika	22
Dzeja	23

Misija pilsētās un ne tikai

Šis žurnāla numurs lielā mērā veltīts misijai. Ar šo vārdu es saprotu pārliecības, piedzīvojumu un savas garīgās pieredzes nodošanu tiem, ar ko satiekos. Bet dalīties var, ja ir ar ko un ir pietiekamā daudzumā.

Mans spilgtākais pēdējo nedēļu piedzīvojums bija tikšanās ar pasaulē pazīstamo evaņģēlistu Marku Finliju, kurš viesojās Rīgā no 7. līdz 9. jūnijam. Interviju ar viņu jūs varat izlasīt šajā numurā. Pēc intervijas es izmantoju iespēju un izstāstīju viņam, ka viņa grāmata “Lielie Bībeles pravietojumi” ir vienā no manām mīļākajām. Es viņam to parādīju, un viņš tajā man ierakstīja novēlējumu no Jņ.

10:10, kur ir teikti vārdi: “Es esmu nācis, lai tām būtu dzīvība un būtu pārpārēm”. „Tās” ir Viņa avis, kas Viņu klausas un seko, pilnībā uzticoties.

Uzstājoties Rīgā, Baznīcas ielā 12a, 8.jūnijā pēcpusdienā, M.Finlijs runāja par daudzām aktuālām lietām, bet mani iedrošināja vēsts par kalpošanu ārpus draudzes sienām, par iešanu, iespējams, ne vienmēr komfortablā, bet vitāli nepieciešamā zonā – tur, laukā, ārpusē. Mēs varam tur sēt sēklu – Dieva patiesību-, neuztraucoties par to, kas notiks vēlāk, jo savas kalpošanas augļus mēs, iespējams, varēsim redzēt tikai mūžībā. “Jo patiess ir teiciens, ka cits ir, kas sēj, un cits ir, kas plauj.” (Jņ.4:37)

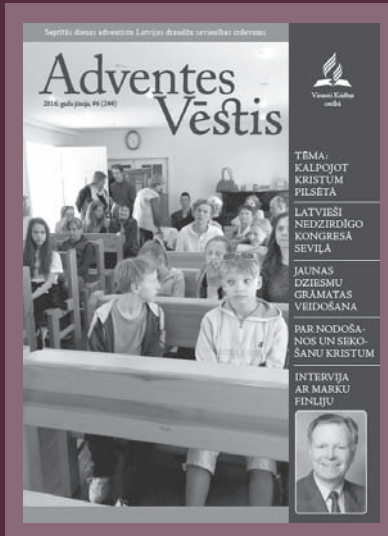
Mēs visi esam Dieva bērni, Kristus sekotāji un mācekļi, Viņa strādnieki un tuvākie draugi. Katram mums šobrīd ir savs misijas lauks – varbūt tie ir mazi bērni, vīrs un vecāki, citiem – kaimiņi un darba kolēģi-, citiem, piemēram, brālim Markam Finlijam lielas cilvēku grupas, kuras viņš spēj uzrunāt. Bet ja jūs jūtat, ka jūsu lauks ir jāpaplašina – lūdziet, un viss notiks. Es jau to daru.

*Tatjana Tomsone,
AV galvenā redaktore*

AdventesVēstis

ir Septītās dienas adventistu Latvijas draudžu Savienības biļetens.

Reģistrācijas apliecības Nr. 1918.
Iznāk reizi mēnesī.
Tirāža: 800 eks.

Galvenā redaktore:
Tatjana TOMSONE

Redakcija:
Andris PEŠELIS
Ģirts ROZNERIS
Jana KUZMENKOVA
Juris KARČEVSKIS
Māris GAIDULIS
Mārite LIPSKA
Vilnis LATGALIS

Izdevējs:
Adventistu Latvijas draudžu
savienība

Adrese:
Baznīcas ielā 12a,
Rīgā, LV-1010,

E-pasts:
adventesvestis@inbox.lv

Tālrunis:
67240121

Iesūtītos materiālus redakcijai
ir tiesības rediģēt. Par reklāmas
izvietošanu uz 4. vāka zvanīt pa
tālruni 67240130.

Vilnis Latgalis
*Adventistu Latvijas draudžu
savienības bīskaps*

Ar lūgšanām misijai

Jūnija sākumā Latvijā viesojās ievērojamais adventistu draudzes evaņģēlists Marks Finlijs ar dzīvesbiedri Erenestīni, un viņus pavadīja Trans-Eiropas divīzijas prezidents Raafats Kamals. 7. jūnijā bija organizēts seminārs Baltijas ūnijas, kā arī Latvijas, Lietuvas un Igaunijas adventistu draudžu vadītājiem. Tikšanās laikā Marks Finlijs iepazīnās ar situāciju trijās Baltijas valstīs un kopā ar draudžu vadītājiem veica situācijas analīzi un novērtējumu, sniedzot arī vairākas lekcijas par to, kas nepieciešams, lai draudžu vadītāji kļūtu par ietekmīgiem līderiem. Nākamajā dienā bija atvērtais seminārs, kurā piedalījās visu triju Baltijas valstu adventistu draudžu vadītāji, vietējo draudžu mācītāji un aktīvie kalpotāji. Marks Finlijs, viņa dzīvesbiedre Ernestīne Finlija un Trans-Eiropas divīzijas prezidents Raafats Kamals runāja par draudzes misiju, izaugsmi un draudzes locekļu apmācību un sagatavošanu aktīvai kalpošanai. Jāatzīst, ka tā ir arī mūsu draudžu lielākā vajadzība, un šim jautājumam turpmāk būs jāpievērš pastiprināta uzmanība. Ar semināra lekcijām un vakara dievkalpojuma ierakstu būs iespējams iepazīties mūsu draudzes mājas lapā (www.adventisti.lv).

Maija beigās Rēzeknē aizsākās Draudžu savienības Izglītības nodaļas organizētā un draudzes vecākajiem paredzētā apmācību programma, kura ir plānota trīs gadu garumā un notiks pēc reģionālā principa. Nodarbību mērķis ir palīdzēt draudžu vecākajiem labāk saprast savus pienākumus, atbildības un aktīvāk iesaistīties draudzes misijas darba organizēšanā.

No 10.-12. jūnijam Tartu notika Igaunijas Draudžu savienības 39. kongress, kurš šoreiz norisinājās nedaudz atšķirīgi no ierastā. Piektdien, kongresa pirmajā dienā, uzklaušījām draudzes un nodaļu vadītāju atskaides. Sestdien, sabatā, bija īpašs svētku dievkalpojums, kurš notika Tartu koncertzālē. Pēcpusdienā turpat bija dažādas nodarbības grupās, bet plkst. 18.00 plašs svētku koncerts, kurā tika atskaņotas Igaunijas adventistu komponētās dziesmas un kurā piedalījās arī vairāki jaunie mūziķi no Latvijas. Klausītājos lielu atsaucību izraisīja Baltijas ūnijas Misijas un jauniešu nodaļu vadītāja Mindauga Piekūna iedvesmojošā uzruna. Visos pasākumos piedalījās daudz gados jaunu cilvēku, un visi pasākumi bija pārdomāti un ļoti labi organizēti. Svētdien no rīta kongresa delegāti darbu turpināja, izraugot kandidātus komitejām, kas darbu turpinājumā sagatavoja un sniedza priekšlikumus delegātiem balsojumam. Pēc pusdienām Igaunijas draudžu savienības prezidenta amatā atkārtoti tika ievēlēts Ivo Kaask. Kongress noslēdzās ar optimismu un cerību, ka Dievs caur savu draudzi darīs lielas lietas Igaunijā.

Latvijā savukārt turpinās 100 dienu lūgšanu maratons par garīgu atmodu un vienotību mūsu draudzēs. Turpināsim lūgt par sevi, savām ģimenēm, draudzēm un līdzcilvēkiem!

Lūgšanām ir neaptverams spēks un nezūdoša ietekme. Vienota draudze ir lūdzošā draudze, augoša draudze ir kalpojoša draudze, mīloša draudze ir dzīva draudze. No sirds novēlu mums visiem piedzīvot Svētā Gara atdzīvinošo un pārveidojošo pieskārienu!

“Lai Viņš Savā godības bagātībā jums dotu Savu Garu un darītu stipru jūsu iekšējo cilvēku, un lai Kristus, jums ticību turot, mājotu jūsu sirdīs, un jūs iesakņotos un stipri stāvētu mīlestībā, ka līdz ar visiem svētajiem jūs spētu aptvert, kāds ir platums, garums, augstums un dziļums, un izprastu Kristus mīlestību, kas ir daudz pārkā par katru atziņu, un, ar to piepildīti, iegūtu visu Dieva pilnību.” (Efeziešiem 3:16-19)

Gaidāmie pasākumi

9.-19. jūnijs

Veselības centra "Tavai sirdij" organizēts veselības seminārs Jūrkalnes kempingā "Sīļi". Vairāk informācijas pa tel. 26810194.

10.-17. jūlijs

Latvijas "Ceļa meklētāju" nometne.

10.-14. augusts

Lielā telts sanāksme Mazirbe 2016. Vieslektors no Ziemeļamerikas divīzijas Rons Kluzē. Informācija un reģistrācija teltssanaksm@gmail.com.

Sludinājumi

• 24. jūlijā no pl. 11:00 līdz 14:00 Bērnu nodaļa sadarbībā ar Rēzeknes draudzi organizē pasākumu Rēzeknes pilsētā "Bērni pilsētai". Programmā Bērnu Veselības izstāde, bērnu priekšnesumi un izrāde. Aicināti Latgales reģiona bērni un viņu draugi.

Arī daži var izdarīt daudz!

22.maijā Gulbenes pilsētai kā dāvinājums no Adventistu draudzes tika noorganizēta Veselības Izstāde Gulbenes Kultūras centrā. Cilvēkiem bija iespēja par brīvu pārbaudīt savu veselību, uzzināt daudz jauna par veselīgu dzīvesveidu, par veselīgiem pārtikas produktiem, kuri ieteicami ikdienas uzturā.

Pavisam bija 8 pieturas punkti, katrā no tiem atradās Veselības kluba no Valmieras dalībnieks un mediķis. Interesenti tika rūpīgi uzklausi un tika doti vērtīgi padomi veselības uzlabošanai. Katra pieturas punkta fonā atradās lieli plakāti ar norādēm, ko ieteicams darīt, par ko padomāt. Piemēram, ja uzturā lieto dzīvnieku valsts izcelsmes produktus un augu valsts izcelsmes produktus, kādi procesi norit organismā.

Sarunās ar Gulbenes pilsētas iedzīvotājiem dzirdēju ļoti atzinīgus novērtējumus šim pasākumam. Pavisam šo izstādi apmeklēja 129 pilsētas iedzīvotāji – interesenti. Veselības Izstādes noslēgumā Adventistu Gulbenes draudze pateicībā Valmieras Veselības kluba darbiniekiem sarīkoja bagātīgas pusdienas draudzes telpā. Pie pusdienu galda dzirdēju apbrīnu un pārsteigumu no ciemiņiem, ka Adventistu Gulbenes draudze, kur pašreiz aktīvi darbojas tikai 3 tās locekļi – Roberts Vanuška, Ina Baroniņa un Guna Rūnika - kopā ar mācītāju Ilvu Liepiņu ir spējuši noorganizēt tik lielu un labi apmeklētu pasākumu. Noslēgumā Ilva Liepiņa sirsnīgi pateicās visiem Valmieras Veselības kluba un Veselības misijas darbiniekiem, kas veltīja savu brīvo laiku un pārvarēja lielo attālumu, lai atbrauktu uz Gulbeni pie tās iedzīvotājiem. Gulbenes draudzes vārdā palīdz draudžu savienībai par piešķirto atbalstu pasākuma norises nodrošināšanā.

Anna Jaunzeme

Veselīgai ģimenei

Saldus novada Šķēdes pagasta "Juku dzirnavās" šajā pavasarī jau vienpadsmito reizi divu dienu garumā norisinājās ikgadējās Pāru dienas. Vairumā jauni pāri bija pulcējušies, lai bagātinātu savu laulību un savas attiecības, piedaloties, klausoties, līdzdarbojoties meistarklasēs, nodarbībās, pārdomās un idejās par tēmu "Veselīga laulība veselīgai ģimenei".

Nav šaubu, ka katras veselīgas ģimenes pamatā ir harmoniskas attiecības starp laulātajiem, tēvu un māti, taču, kā attiecības uzturēt veselīgas to kopveselumā - ikdienā, steigā, darbos, pārbaudījumos un prieka stundās -, tas ir izaicinājums un tā ir atbildība, tas ir arī savstarpējas uzticības un palaušanās jautājums.

Pāru dienas noritēja nodibinājuma "Vērtību tilts" profesionālās komandas vadībā ar Ģenerālkonferences atbalstītu projektu "Enjoy Your Marriage!"

Ar prieku paziņoju, ka jau īstenoties sācis plāna projekts par 2017. gada Pāru dienām aprīļa mēneša noslēgumā par tēmu "Bērnu svētība laulībai".

Valda Reķe, LDS Ģimenes kalpošanas nodaļa

CĒSU "VĒSTNEŠU" KLUBS VIESOJAS ALŪKSNE!

Jau vairākus mēnešus arī adventistu Alūksnes draudzē notiek "Bērnu draudzes" nodarbības, kuras vada vietējās draudzes skolotāji.

21. maijā viesos pie Alūksnes draudzes ieradās mīļi ciemiņi no Adventistu draudzēm Cēsīs – jaunieši no "Vēstnešu" kluba kopā ar savu vadītāju Rudīti Truci. Šajā klubā darbojas jaunieši vecumā no 16-21 gadam pēc "Ceļa Meklētāju" kluba nodarbību pabeigšanas.

Cēsu jaunieši vadīja Alūksnes draudzē dievkalpojumu. Dievkalpojuma tēma bija "Centrs", un tika pārdomāti jautājumi "Kas ir centrs?" "Kur ir kāds centrs?", "Vai manā dzīvē arī ir vajadzīgs centrs?" "Ko mēs katrs liekam savas dzīves centrā?". Cēsu "Vēstnešu" kluba jaunieši aicina Jēzu likt mūsu dzīves centrā.

Alūksnes draudzei tiek uzdāvinātas "Vēstules no Dieva". Ļoti izteismīgi atskan vijoles solo, tiek atskaņots skaņdarbs Beātes Agnetas Rauses izpildījumā. Mūsu mīļās draudzes locekles Ilonas Jansones mazdēls, Ernsta Glikas Alūksnes valsts ģimnāzijas 9. klases abiturients Rihards Lācis, kurš nesen apmeklēja dažādu nozaru biznesa cilvēku – adventistu misijas liecību konferenci Portugālē, pastāstīja visiem par saviem iespaidiem, par tur redzēto un dzirdēto. Viņu sajūsminājusi krāšņā daba, apelsīnu dārzi, atrašanās okeāna krastā. Tur Rihards katrās pusdienās centies apsēsties pie kādu citu jauniešu galda, lai iepazītos ar daudziem no citām valstīm. Rihards par sevi izteicās tā: "Es tagad esmu sevī jaunas baterijas ielīcis."

Pašu Rihardu ieinteresējusi uzņēmēj-

darbība, un, nodarbojoties ar dažādu jomu biznesu, katru no tiem var izmantot misijas darbam un kalpošanai cilvēkiem. Jau iepriekš Rihards Lācis kopā ar draugu Ēriku Plūšu kādā novada jauniešiem domātā uzņēmējdarbības konkursā izcīnījuši uzvaru un ieguvuši atbalsta kapitālu, lai ražotu un pārdotu koka dēlīšu kastītes dēstu audzēšanai. Tādi ir šo jauniešu vasaras plāni.

Pēc kārtīgām pusdienām jaunieši dodas iepazīties ar Alūksnes pilsētu. Notiek muzeju atvērto durvju diena, un Bībeles muzejā jauniešus no Cēsīm nofotografē Alūksnes pilsētas vietējam laikrakstam "Malienas Ziņas", notverot mirkli, kad viņi aizrautīgi spēlē kādu Bībeles mīklu spēli.

Pl. 16:00 no tuvās un tālās apkārtnes ierodas bērni kopā ar saviem vecākiem. Šoreiz šefību par Bērnu draudzes radošajām nodarbībām un visu sadraudzības pasākumu uzņēmušies Cēsu Vēstneši. Pirmā norisinās īsta floristikas nodarbība – lai atcerētos maija mēneša tēmu – "Ģimene – tie esam mēs kopā", bērni gatavo foto rāmīti, kur paglabāt atmiņas, un kas dekorēts ar pašgatavotu augu kompozīciju. Līmes pistoles, zari, kaltēti ziedi, lapas, pūpoli, pogas, čiekuri, gliemežvāki, ķekari, akmentiņi un pat krāsaini un dažādi makaroni. Bija ļoti interesanti vērot, kā bērni darbojas no piepūles sasarkušiem vaigiem.

Nākošais uzdevums bērniem bija ļoti pamācošs mums visiem. Katram bērnam tika izdalīta zobu pastas tūbiņa, un

bija aicinājums visu tās saturu izspiest uz galda noliktā papīra. Tālākais uzdevums – dabūt zobu pastu atpakaļ tūbiņā, ar norunu, ka pats veiksmīgākais tiks pie 10 eiro prēmijas. Ak, kā bērni centās! Ko varējām mācīties? Arī izteiktos vārdus nekā nevarām dabūt atpakaļ, tāpat kā zobu pastu atpakaļ tūbiņā.

Trešā nodarbība Vēstnešu vadībā bija uzticēšanās pārbaude – rotaļa dievnama pagalmā. Tikmēr zāle tika sagatavota svinīgajai daļai, skanēja dziesmas, un Ieva kopā ar Albertu diskutēja, cik vienreizēji un neatkārtojami iekārtotas mūsu dažādās ķermeņa daļas. Piemēram, acs. Piemēram, āda ar visu siltuma regulācijas iekārtu. Un tā piemēram jebkura daļa. Tad piebiedrojās Daumants Kociņš un pavēstīja stāstu par cilvēka dūri. Tas, ka katrs pirksts saliecas un atliecas tā, kā neviens inženieris nespēj tādu pacēlāju, knaibles un testeru reizē atveidot tik prasmīgā iekārtojumā kā mūsu roka, tika papildināts ar garīgo līdzību – katrs pirksts var simbolizēt kādu daļu no dzīves. Mazais pirkstiņš – pašu cilvēku, zeltnesis – ģimeni, vidējais pirksts – draugus, rādītājpirksts – motivāciju, kas liek ko sasniegt, un īkšķis, kuram ir iespēja visu plaukstu saņemt kopā, aptvert un pasargāt – simbolizē garīgās vērtības. Tam arī mūsu pašu dzīve jāaptver, kā jebkurš īkšķis aptver jebkuru dūri.

Anna Jaunzeme

Nedzirdīgo un nedzirdīgo-neredzīgo KONGRESS SEVIĻĀ

Ši gada 13.-16. maijā Sevilā, Spānijā, norisinājās pirmais Septītās dienas adventistu baznīcas organizētais Starptautiskais Nedzirdīgo un nedzirdīgo-neredzīgo kongress.

Pateicoties Latvijas draudžu savienības finansiālajam atbalstam, arī mēs, trīs cilvēki no Latvijas, varējām aizbraukt uz kongresu un izbaudīt sadraudzību ar dažādu valstu nedzirdīgiem adventistiem. Kongresa motto: “Through My Hands” (idejiski “Ar manu roku palīdzību”) norādīja, ka nedzirdīgie ar apkārtējo pasauli sazinās ar roku palīdzību (zīmju valodā), arī sludina par Jēzu un mācās Bībeli ar roku palīdzību. Galvenais kongresa organizators Korado Kozī, Inter-Eiropas divīzijas (EUD) Komunikācijas nodaļas vadītājs, norādīja, ka ar savām rokām mēs varam izjust dažādu lietu skaistumu, varam sasveicināties, apskauties vai arī sarunāties, kā tas ir dabiski nedzirdīgo zīmju valodā.

Uz šo kongresu bija aicināti gan nedzirdīgie, gan viņu dzirdīgie ģimenes locekļi un draugi, jo viens no organizatoru mērķiem bija ļaut draudzes locekļiem ieraudzīt, ka sabiedrībā un draudzē ir arī nedzirdīgi cilvēki, ļaut apjaust nedzirdīgo vajadzības, iemācīties valodu, mēģināt kontaktēties un iedraudzēties. Kopumā kongresā iera-

dās 230 cilvēku, no kuriem daļa bija dzirdīgi.

Kaut arī lielāko organizatorisko darbu veica EUD pārstāvju komanda, jo šīs divīzijas teritorijā arī notika kongress, bez Ģenerālkonferences Īpašo vajadzību kalpošanas nodaļas direktora Lerijs Evansa palīdzības un vispasaules

draudzes finansiālā atbalsta tas nebūtu iespējams. Tehniskais nodrošinājums bija patiesi augstā līmenī: prožektori, lielais ekrāns uz skatuves, mazie ekrāni katru delegāciju zīmju valodas tulkiem, skaņu aparātūra, kā arī speciāla vieta zālē, kur visas uzstāšanās labāk varēja uztvert nedzirdīgie-neredzīgie.

Latvijas delegācija (mēs trīs no Latvijas un viena latviete no Anglijas)

Organizatoru komanda bija ārkārtīgi nopietni gatavojusies šim projektam, un visi dzirdīgie brīvprātīgie draudzes locekļi bija iemācījušies starptautiskās nedzirdīgo zīmes un spēja pamata līmenī sarunāties ar nedzirdīgajiem kongresa dalībniekiem. Pats kongress atbilstoši starptautiskajām prasībām notika vienlaicīgi 2 valodās: ar balsi angļu valodā un nedzirdīgajiem ar starptautiskajām zīmēm - no šīm valodas sistēmām katras delegācijas zīmju valodas tulkot varēja tulkot savās nacionālajās zīmju valodās. Kaut arī dalībnieki bija ieradušies no 15 valstīm, kopumā viss kongress tika tulkots 8

štata, kuram ir maģistra grāds teoloģijā, un Douglas Domingos Da Silva no Brazīlijas. Īpašs pārsteigums bija dzirdīgo spēņu draudzes locekļu sagatavotais mūzikls par Jēzus dzīvi, kuru viņi dziedāja, vienlaicīgi rādot arī daudzu mēnešu laikā iemācītās nedzirdīgo zīmes. Programmā uzstājās mums pazīstamais un nedzirdīgajiem iemīļotais spēņu mīms Karlos Martiness. Interesanta bija teltī izvietotā Bībeles izstāde netālu no Sevilas vecpilsētas, kuru pārzināja un izrādīja Spānijas ūnijas prezidents. Spēņu draudžu vadība bija pasūtījusi māksliniekam izveidot gan maketu Mozus svētnīcai, gan Salama-

mu utt. Viņš bija gatavs sarunāties un stāstīt gan spēņu, gan angļu, gan spēņu nedzirdīgo zīmju valodā. Tādas sarežģītas lietas kā smadzeņu darbību, sensoro uztveri un neiroplastiskumu cilvēkiem ar redzes un dzirdes traucējumiem viņš skaidroja tik vienkārši un uzskatāmi demonstrējumiem, ka visi to skatījās (=klausījās) ar lielu aizrautību.

Mums par lielu prieku programmā bija iekļauti arī vietējās kultūras aspekti, un visi kongresa dalībnieki varēja iziet ekskursijā pa Sevilas un Kordobas vēsturiskajām un reliģiskajām vietām, lai tuvāk iepazītu notikumus, paražas un ievērojamus cilvēkus, kas reiz veidojuši Andalūzijas sabiedrību, kura tagad tik silti mūs uzņēma.

Bet pats galvenais, protams, bija sirsnīgā un daudzīgā gaisotne, kāda valdīja visas kongresa dienas, kuru laikā mums bija iespējas parunāties ar vecajiem draugiem, iegūt jaunus kontaktus, satikties ar dažādu valstu tulkotiem un nedzirdīgo mācītājiem. Kā iedvesmojošs piemērs bija tie dzirdīgie mācītāji, kuri ir apguvuši nedzirdīgo zīmju valodu un, neskatoties uz tulkotā klātbūtni, paši var sarunāties ar nedzirdīgajiem, un vajadzības gadījumā arī tulkot. Brīnišķīgs apliecinājums tam, ka mācītāji tomēr spēj iemācīties zīmju valodu, nemaz nerunājot par ierindas draudzes locekļiem.

Četras kongresa dienas paskrēja nemanot, bet iespaidi un skaistie mirklī vēl arvien ir mūsu atmiņās un sarunās. Kā izteicās viens no galvenajiem kongresa organizatoriem Korado Kozī: "Man vissvarīgākais nebija labs tehniskais nodrošinājums vai ērta viesnīca, lai gan arī par to mēs rūpējamies. Man vissvarīgākais bija tas, lai visi kongresa dalībnieki varētu atgriezties mājās, skaidri apzinādamies, ka viņi pieder lielai ģimenei, kas izkaisīta pa visu Eiropu un pasauli. Un lai šo sajūtu viņi glabātu savā sirdī un būtu aizrautības pilni, un aicinātu citus nedzirdīgos uz nākamajiem kongresiem!" Un Lerijs Evanss piebilda: "Šis kongress ir tikai piemērs tam, kas vēl notiks nākotnē. Mēs ceram, ka 2019. gadā Ģenerālkonference rīkos Vispasaules Nedzirdīgo un nedzirdīgo-neredzīgo kongresu."

Bībeles Expo

nacionālajās zīmju valodās (amerikāņu, vācu, franču, korejiešu, poļu, čehu, spēņu, latviešu zīmju valodās) un vēl ar starptautiskajām zīmēm.

Sākumā organizatori bija iedalījuši mūsu delegācijai no Latvijas vietu kopā ar grupu no Polijas, Čehijas, Ukrainas un Kirgizstānas, domādami, ka bijušajās Padomju valstīs, kur lielākā daļa ir slāvu izcelsmes, visi runā vienā valodā. Tā kā 3 tulkotāji nekādi nevarēja strādāt uz viena un tā paša 1 kvm podesta, tad mūsu delegācijai laipni tika ierādīta cita vieta, uz kurieni mēs pārcēlāmies kopā ar kirgīziem un ukraiņiem.

Katra kongresa diena sākās pl.7:30 ar brokastīm un beidzās pēc pl.23 ar kopīgo dziesmu. Programma bija ļoti pārdomāta, izbalansējot garīgās pārdomas ar spēlēm, dziesmām, ekskursiju, Bībeles Expo. Ar Dieva Vārdu auditoriju uzrunāja 2 nedzirdīgie mācītāji: Džefrijs Džordans no Tenesijas

na templim, dažādos svētnīcas priekšmetus un Noa šķirsta maketu. Brīvprātīgie, kas strādāja Bībeles izstādē, uz vietas bija tērpušies kā levīti, tādējādi radot attiecīgā laikmeta un kultūras kolorītu.

Diemžēl ne visi Sevilas iedzīvotāji bija apmierināti ar Bībeles Expo, un vienā naktī kāds bija aizdedzinājis Expo telti. Tā kā teltī nakšņoja arī 2 brīvprātīgie, kas sargāja izstādi, tad ugunsgrēku izdevās apdzēst, zaudējot tikai daļu no eksponātiem.

Interesantas un vērtīgām atziņām bagātas bija arī 3 darba grupas (workshops), no kurām mūsu delegācijai vislabāk patika darba grupa par tēmu "Veselīga dzīvesveida principi". To vadīja Fabiāns Valensija, jauns dzirdīgs dzīvesveida speciālists no Kolumbijas, kas strādā dienas centrā ar bērniem, kam ir dažādas īpašas vajadzības: nedzirdīgi, neredzīgi, ar kustību traucējumiem, Dauna sindro-

*Vineta Laudurga,
Nedzirdīgo kalpošanas
nodaļas vadītāja Rīgā*

KALPOJOT KRISTUM PILSĒTĀ

Vai kristietis spēj pieaugt savā garīgumā un izpildīt evaņģēlija misiju mūsdienu pilsētas centrā? Rietumu pilsētās pārsvarā valda laicīgums un dzīvesveids, kurš ir pretējs kristīgam. Pilsētas vairāk noder kā priekšmets pēc-kristīgās pasaules izpētei.

Lai būtu mācekļi pilsētas centrā, tas prasa satikšanos ar dažādu kultūru cilvēkiem, uzpurīgu kalpošanu, sabiedriski izdzīvot ticības dzīvi un nepieciešamību pēc izaicinošas domāšanas. Tas ir sarežģīts izaicinājums pēc-kristīgajā kultūrā atrasties pilsētā ar saprātīgu iesaistīšanās līmeni attiecībās, nepalikt aizvainojošam vai netikt atstumtam kā reliģiskam savād-

niekam. Daži konservatīvie kristieši uzskata, ka tas nav iespējams. Nav pareizi sacīt, ka garīgums laicīgajā pilsētā ir miris. Apdraudēta ir organizēta reliģija. Garīgums ir dzīvs. Tiesa, kristīgajā ticībā savu vietu ir uzpējušas jaunas dievības. Šīs dievības var aprakstīt izdevību, turības, tehnoloģiju vai mākslas terminos. Garīgās idejas un dialogs joprojām pastāv, taču

attīstītās Rietumu pasaules jaunajam garīgumam nav daļas gar organizēto reliģiju.

Izdzīvojot iemiesotu dzīvi
Kristīgās misijas realitāte ir tāda, ka Dievs mūs ir aicinājis ieiet pilsētas dzīvē. Dievs mūs nav aicinājis ienīst pilsētu vai pamest pilsētu kā ļaunumu. Bībeles stāsts par Danielu un viņa

draugiem piedāvā ilustrāciju par Dieva aicinājumu dzīvot nekristīgā kultūrā un izcelt misijas liecību. Trimdā nonākušie israēlieši bija aicināti aizlūgt par Bābeli un meklēt tās labklājību, lai gan pilsēta bija pilna ar elku kalpību un grēcīgumu. „Rūpējieties par tās pilsētas labklājību, kurp Es jūs liku aizvest, un pielūdziet To Kungu par to, jo tās labklājība būs arī jūsu labklājība.” (Jer. 29:7) Pravietis izmanto ebreju vārdu šalom, lai aprakstītu Dieva nolūku ar trimdiniekiem un pilsētu. Tiem bija jāmeklē šalom svešajai pilsētai, un, tā darot, tie piedzīvos Dieva svētības arī sev. Šalom nozīmē veselumu un svētības, „labklājību darbībā, kad dabiskās vajadzības ir apmierinātas un dabas dāvanas auglīgi izmantotas, tas ir darbības stāvoklis, kas rosina uz priekšu pilnu apbrīnu, kad Radītājs un Glābējs atver durvis un pieņem būtnes, pie kurām Viņam ir labs prāts”.¹

Aicinājums ir sarežģīts. Nepietiek tikai ar apmešanos piepilsētas robežās. Kristieši nav uzticami aicinājumam arī tad, ja izveido kristiešu noslēgtu teritoriju pilsētas centrā, izolējot sevi mākslīgi izveidotā svešā kultūrā pilsētvides ietvaros. Izdzīvot iemiesotu dzīvi nozīmē nonākt saskarē ar kaimiņu, darba vietu un skolas kultūru, un to ietekmēt tā, ka citi tiek aizrauti tai līdz.

Kā kristieši var mainīt kultūru? Attiecības ir visa pamatā. Ar to iesākas pārmaiņas kultūrā. Šādas attiecības prasa nodošanos kaimiņiem un dzīvošanu starp tiem. Kristieši spēj sniegt pārveidojošu ietekmi tikai tad, ja kopā ar tiem vienojas darbībā, kas skar kopienas labumu, un kļūst atpazīstami savā kopienā. To nevar paveikt, dzīvojot piepilsētā un iebrāucot pilsētā tikai uz darbu vai dievkalpojumu. Līdzīgi kā Jēzus atstāja Debesis, lai dzīvotu kopā ar mums, tā arī kristiešu mācekļiem ir jāiziet ārpus aizsargājošiem vaļņiem un ir jābūt kopā ar pilsētas ļaudīm. Viņiem tie ir jāpazīst un pašiem ir jābūt atpazīstamiem ikdienas aktivitāšu kontekstā. Tas nozīmē patiesu, iemiesotu dzīvi: strādāšanu, mācīšanos, spēlēšanu un iesaistīšanos dialogā ar citiem, atrodoties to vidū.

Iemiesotas dzīves mērķis ir kalpošana. Iemiesota dzīvošana pilsētā nenoizīmē, ka mācekļiem ir jāpamet drošības zona. Daži var apgalvot, ka tieši to tas prasa. Tomēr tiem, kuri ir aicināti misijas

1 Cornelius Plantinga „Not the Way It's Supposed to Be: A Breviary of Sin”, Grand Rapids, MI: Eerdmans, 1995, 10. lpp.

KĀ VISLABĀK VEIKT EVANĢELIZĀCIJU?

Mācītājs
Andrejs Āriņš

Domājot par veiksmīgu evaņģelizāciju arī Latvijā, vēlos pievērst uzmanību Mūžīgajam evaņģēlijam. Mums jāatceras, ka tajā laikā grieķu vārdu „evangelion” lietoja, lai vēstītu par Romas armijas uzvaru. Jānis Bībelē Atklāsmes grāmatā šo terminu lietoja, lai apzīmētu ļoti nozīmīgu ziņojumu – Jēzus Kristus triumfu pār grēku, ļaunumu un nāvi. Šī uzvara beidzot tiks gūta, kad Jēzus atgriezīsies, lai atbrīvotu savus sekotājus.

Kas ir mūžīgais evaņģēlijs? Mūžīgais evaņģēlijs ir labā vēsts – mums visiem cilvēkiem, visos laikmetos ir pieeja pie Kristus. Viņš atbild cilvēku vajadzībām.

Atbalstu mūsu misiju – mūžīgā evaņģēlija pasludināšanu visām tautām un valodām, lai vēsts par Jēzus drīzo atnākšanu, viņa mīlestību un piedāvāto glābšanu aizsniegtu ikvienu. Evaņģēlija būtība ir cilvēka atjaunošana, tādēļ Pestītājs aicina, lai mēs slimos, cerību zaudējušos un dzīves satriektos aicinām satvert Viņa spēku. Mūsu aktīvais darbs citu labā saglabā mīlestību, un ticība kļūst stiprāka.

Kā šo uzdevumu labāk veikt?

Jēzus mācekļi pēc Viņa augšāmcelšanās staigāja no vienas cilvēku grupas pie otras, stāstīdami par visu, ko tie no Jēzus bija redzējuši un dzirdējuši, un izskaidroja Svētos Rakstus, kā Jēzus to bija izskaidrojis „Laikmetu ilgas”.

Evaņģelizācijā mūsu labajām attiecībām ir būtiski svarīga loma:

- Attiecības ar Dievu – tās ir attiecības, kuru pamatā ir ticība.
- Attiecības ar tuvāko – tās ir attiecības, kuru pamatā ir savstarpēja uzticība vai mīlestība.
- Attiecības pašam ar sevi, savu prātu – tās ir attiecības, kuru pamatā ir veselīga pašcieņa.

Jēzus apkopoja trīs minētos attiecību

līmeņus un nosauca tos par ticības un dzīvības būtību: ”Mīli Kungu, savu Dievu, ar visu savu sirdi, ar visu savu dvēseli un visu savu prātu..., un mīli savu tuvāko kā sevi pašu (Mt. 22:37-39). Lai mūsu evaņģelizācija būtu pozitīva, tās pamatā tad arī ir mīlestība gan attiecībās ar Dievu, tuvāko un sevi, gan izpratne par Dieva misiju šajā pasaulē un izpratne par cilvēku vajadzībām. Arī draudzībai ir ļoti liela nozīme evaņģelizācijas kalpošanā, tā nojauc dažādas aizspriedumu barjeras, draudzība palīdz aizvest cilvēkus līdz draudzei un palikt draudzē.

Īpaši vajadzētu pievērst uzmanību izteiktajiem vārdiem: „Ko mēs runājam? Kā mēs runājam? Kad mēs runājam?” Vēlams, pirms runājam par garīgām vērtībām, saņemt no klausītāja atļauju, atsaucību. Sarunu laikā ar klausītāju vajadzētu ievērot šādu interešu secību: vispirms vispārējās intereses, tad specifiskās intereses (varbūt darba u.c.), filozofiskās intereses (pasaules uzskats u.c.) un tikai tad garīgās intereses ar jautājumiem par Debesu valstību. Visiem garīgajiem jautājumiem vajadzētu meklēt un atrast atbildes Bībelē.

Vispirms sarunu dalībnieku iepazīstinām ar Jēzu Kristu. Tas iespējams, pateicoties Svētā Gara vadībai, vislabāk caur personīgo dalībnieka lūgšanu, tad seko dalībnieka pakāpeniska iepazīstināšana ar Bībeles patiesību, dodot iespēju dalībniekam pieņemt lēmumu uzticēties Jēzum Kristum.

Svētos Rakstos iepazīstam Kristus raksturu un svētības, kādas Viņš cilvēcei piedāvā. Mēs lūdzam un saņemam grēku piedošanu, spēku liecināt un mūžīgo dzīvību no Kristus. Mums ir ļoti svarīgi: „Ir liktenīga kļūda domāt, ka dvēseļu glābšanas darbs jāveic vienīgi iesvētītiem mācītājiem. Priekā vēsts ir uzticēta visiem, kuras skāris Svētā Gara iedvesmojošais spēks. Visi, kas saņem dzīvību no Kristus, ir aicināti darboties, lai glābtu līdzcilvēkus. Šī darba dēļ tika dibināta draudze, un visi, kas uzņemtas tās svētos solījumus, līdz ar to kļūst par Kristus darbabiedriem.” (Laikmetu ilgas)

dzīvei pilsētā, drošība ir Kristū, un skaidrība par aicinājumu uz mācek-lību tiem sagādā pilsētas novērtēšanu un spēku dzīvot šajā vietā ar prieku. Pieņemot iemiesoto dzīvi pilsētā, tie gūst prieku no dzīvošanas un strādā-šanas tur, no mākslas, kultūras dzīves apmeklēšanas, iesaistīšanās tehnoloģi-jās, kalpošanas kaimiņiem un kopienas organizācijām, ar prieku saskaroties ar cilvēkiem, atrodot draugus un darot to ar prieku, apzinoties Kristu. Iemiesotu dzīvi var pieredzēt nevis ar pārlieci-nāšanu, bet gan kalpošanas un drau-dzības līmenī, kad durvis atveras, lai runātu par vērtībām un Jēzus mācību atbilstošā laikā un veidā.

Paliekot kristīgam

Dzīvot pilsētā nenožīmē, ka kristietim ir jāatstāj sava ticība. Kristietim nav jārikojas līdzīgi saviem laicīgiem kai-miņiem, lai dzīvotu laimīgi. Viņi var kalpot Dievam un savam tuvākajam un būt savas kopienas novērtētam. Dau-dziem šķiet, ka ir nepieciešams veikt izvēli starp divām lietām: bēgt no pil-sētas vai atteikties no savas kristīgās pārliecības, lai iekļautos pilsētas dzīvē. Šis nav tas gadījums.

Šeit ir nepieciešama uzmanība. Kār-dināšanas uzbrūk katru dienu, īpaši pilsētas vidē. Cilvēku blīvums nozīmē cilvēku darbību, kas nepareizi izmanto seksualitāti, kuri veicina negodīgumu vai izrāda necieņu cilvēcībai visdažā-dākos veidos. Iedzīvotāju blīvuma dēļ šīs izpausmes pilsētā ir visvairāk sare-dzamas. Lai gan grēks ir visapkārt, to-mēr lielākā daļa pilsētas vidē dzīvojo-šo meklē atbildīgu, ja ne taisnīgu dzīvi.

Turklāt pilsētas vidē ir vieglāk izvairīties no atklātiem grēkiem nekā no slēptajiem. Vienkāršās sekmju sirēnas skaņas ir slēptas un var vadīt mūs pie tā, ka sākam kopēt laicīgumu ar mazu brīdinājumu. Cik bieži finanšu sekmes vai vētraini aplausi kļūst par elkiem, kas uzbrūk kristīgajam pasaules vie-doklim. Lai gan radošas dotības ir Die-va dāvana, tā var kļūt cilvēciska orien-tācijā. Saprāts pats par sevi var kļūt par ticības aizvietotāju. Tehnoloģijas spēj aizraut cilvēkus ārpus Dieva brīnuma nojautas. Šie ir slēptie kārdinājumi, kas pamazām spēj mainīt garīguma dabu un vest kristiešus pie laicīguma viltus dievību pielūgsmes.

Dzīvot pilsētas centrā un neklūt par šo elku pielūdžēju prasa enerģisku un praksē pārbaudītu bībeliskus pasaules uzskatus, lai būtu saskaņā ar bībelisku garīgumu. Turklāt kristietim ir nepie-ciešama arī drosme, lai atklātu savu ticību pilsētas kontekstā. „Es nelūdzu, lai Tu viņus paņemtu no pasaules, bet lai Tu viņus pasargātu no ļauna. Viņi nav no pasaules, tāpat kā Es neesmu no pasaules. Svētī tos patiesībā; Tavi vārdi ir patiesība. Tāpat kā Tu Mani esi sūtījis pasaulē, arī Es viņus esmu sūtī-jis pasaulē.” (Jāņa 17:15-18)

Palikt kristietim

Kristieši, kuri izdzīvo savu ticību pub-liski, spēj ietekmēt kultūru. Ja viņi patiesi atspoguļo Dieva sirdi, tad kris-tīgais pasaules uzskats ietekmē katru dzīves sastāvdaļu. Ietekme uz kultūru prasa, lai viņi būtu īsti, bībeliski uztici-cami un nevis tikai institūcijas reliģis-kās kultūras atspoguļotāji, kurā ir uz-

auguši. Bībeliskais kristietis interpretē, kas ir taisnīgs, skaists un labs visā, ko dara, jo viņš to dara pat bez Bībeles citēšanas vai svētrunas sludināšanas. Tādejādi, dzīvojot kā Jēzus sekotāji, viņi piedāvā sabiedrībai alternatīvu kultūru. Kristiešiem nevajag daudz skaidrot, kādi ir laicīguma iespaidi uz pēc-kristīgo kultūru. Tā vietā viņi var kalpot kā taisnīguma, nabadzīgo aiz-stāvji, kas iestājas par tiem, kam tiek darīts pāri. Viņi var vērtēt un godināt dažādību. Viņi var parādīt Dieva sir-di. Viņi var respektēt tos, kas nopietni domā par saviem pasaules uzskatiem, vienlaicīgi izaicinot laicīguma dievī-bas. Ļaudis redzēs atšķirību.

Man ir zināmi iedrošinoši gadījumi, kad kristieši, sadarbojoties ar draudzi, ir ietekmējuši pilsētas kultūru. Orlando Pirmā baptistu draudze kalpo sievie-tēm ar nevēlamo grūtniecību iedroši-nošā, ilgstošā un dzīvi mainošā veidā. Bostonā Parka avēnijā ir mākslinieku kopiena, kuri izmanto savas dāvanas, lai pagodinātu Dievu. Čikāgas Ceturtā presbiterāņu draudze palīdz pilsētnie-kiem dārzniecībā, lai tie varētu dzīvot veselīgāku dzīvi. Septītās dienas ad-ventistu draudze Paradaizvelijā palīdz imigrantiem Sandjego apgabalā ap-mesties atbildīgās ģimenēs un iedzīvo-ties jaunā kopienā. Pastāv daudz pie-mēru, kā kristieši ir ietekmējuši pilsē-tas kultūru. Līdz ar to izaicinājums nav jautājumā, vai kristieši spēj ietekmēt kultūru. Viņi spēj. Izaicinājums ir jau-tājumā: vai viņi grib ar drosmi dzīvot publiski kopā ar Kristu, lai nevajadzē-tu atkāpties.

„Tīra un neapgānīta kalpošana Dieva

VESELĪBAS EVANĢELIZĀCIJA

Mācītājs
Agris Bērziņš

Pārceļoties uz citu pilsētu un jaunu kal-pošanas apgabalu, jautājam Dievam - ar ko sākt? Nepazinām šos cilvēkus un nezinājam viņu vajadzības. Caur veselības kalpošanu - vese-lības izstādēm, veselības klubiem un lekcijām par fizisko, garīgo un emocionālo veselību - Dievs dāvāja iespēju tuvo-ties cilvēkiem, iedraudzēties ar viņiem, apjaust viņu vaja-dzības un censties tās piepildīt. Dievs atvēra dažādu iestāžu durvis, dažādu cilvēku sirdis, vairāku kaimiņpilsētu durvis. Esam piedzīvojuši Kunga kalpones vārdu patiesumu - "Me-dicīniskā misijas kalpošana... ir evaņģēlija ievaddarbs. Tas parāda evaņģēlija praktisko pusi un atspoguļo Kristus iejū-tību. Šis darbs ir ļoti vajadzīgs, un pasaule tam ir atvērta." /

Medicīniskā kalpošana, 239/

Jā, "pasaule tam ir atvērta" daudz vairāk nekā jebkad ie-priekš, jo arvien vairāk cilvēku cieš no dažādām slimībām. Un ir brīnīšķīgi redzēt, kad cilvēki, pieņemot vienkāršos ves-elīga dzīvesveida principus (kā tīrs gaiss, saules gaisma, tīrs ūdens, kustības, atpūta, atturība, veselīgs uzturs un uzticēša-nās dievišķajam spēkam), piedzīvo ievērojamas pārmaiņas savā dzīvē. Pateicība Dievam par iespēju ar dažiem, kuri ir uzticējuši savas personiskās vajadzības, kopīgi lūdzot, ie-saistīties viņu atveseļošanās, atbrīvošanās un garīgās atjau-nošanās procesā.

Pateicība par jaunajiem draugiem, par kuriem varam turpināt lūgt un ar kuriem kopīgi varam iet pretī lielākajai laimei - Debesu Tēva mājām, kur Viņš nožāvēs visas asaras no mūsu acīm, kur nāves vairs nebūs, nedz bēdu, nedz vaidu, nedz sāpju vairs nebūs (Atkl 21:4)!

Tēva priekšā ir šī: pieskatīt bāriņus un atraitnes viņu bēdās, sevi no pasaules pasargāt neapgānītu.” (Jēk. 1:27) Jēzus sekotāja dzīve var tapt atzīta skaidrā kontrastā laicīgās kultūras vērtībām. Kristus mācekļi sabiedrībā parādīs rīcību, kas pārstāv Dieva sirdi un uzrunā sabiedriski aktuālos jautājumus kā, piemēram, laulība, seksualitāte, veselības aprūpe, izglītība, taisnīgums, vardarbība, nabadzība, rasisms un imigrācija. Kristieši izceļ Dieva gribu sabiedriskajā dzīvē par šiem jautājumiem prasmīgi, bez aizvainošanas vai tiesāšanas. Izvairoties runāt par šīm lietām publiski, baidoties izjaukt attiecības, nozīmē noraidīt liecību, kuru Kristus piedāvā cilvēcei. Savukārt, runāt ar pašmīlīgu spriedumu vai augstprātību nozīmē graut kristīgo liecību. Kristiešiem ir jāmacās paust Dieva mīlestības principus un praksi tādos veidos, kas manto cilvēkus.

redz sevi kā minoritāti.

Dažkārt bailes starp pilsētas kristiešiem ieņem pārlieku raizu formu, lai nebūtu „līdzīgi šai pasaulei”. Šajā formā pastāv bailes par kļūšanu kaut vai tikai nosacīti apzīmējamam kā „pasaulīgs”. Rezultātā ticības lietas kļūst slēptas un turētas atsevišķi no ikdienas eksistences laicīgajā pasaulē. Reaģējot uz šo baiļu prasībām, lietas tiek kārtotas tā, lai tās sagādātu drošību, pat tuvu neskarot laicīgi dzīvojošo cilvēku dzīves ietekmes vai attiecības. Bailes ved pie nošķiršanās, un šajā vidē ticība kļūst privāta. Kāds ir rezultāts? Grūtības izdzīvot kristīgu dzīvi pilsētas kontekstā tiek novērstas, un, kā fakts kristīgās dzīves liecība tiek zaudēta. Kristus drosmīgi dzīvoja kā Dievs mūsu vidū. Pat šodien Viņš pārveido kultūru caur saviem mācekļiem un maina pilsētas kultūru. Viņš atpūšas Stārbaksā (Starbucks). Viņš pusdieno

Trešais, izaicinājums izturēt emocionālus un pat fiziskus grēku uzbrukumus, kad kultūra top aizvien ļaunāka.

Elena Vaita ir rakstījusi par kristiešu dzīvi un misiju pilsētās. Viņas padoms atspoguļo arī daudzu citu ticības tradīciju rakstnieku padomus šajā jautājumā. Kad viņa rakstīja deviņpadsmitā gadsimta beigās un divdesmitā sākumā, lielākā daļa amerikāņu dzīvoja mazās pilsētiņās un lauku apgabalos.

1902. gadā viņa aicināja Septītās dienas adventistu draudzi celt savas kristīgās literatūras izdevniecības vai bērnu izglītības iestādes ārpus pilsētām. Viņa uzskatīja, ka šis plāns var piedāvāt labākas iespējas ģimenēm ar bērniem, lai šīs iestādes vislabāk varētu kalpot, kas citādi nebūtu iespējams, dzīvojot pilsētā. Tomēr viņa aicināja, lai ģimenes, kuras kalpo šajās iestādēs, nepamet liecināšanu pilsētās. „Kungs mūs ir atkārtoti pamācījis, ka darbs pilsētās

Bailes ved pie nošķiršanās, un ticība kļūst privāta.

Kāds ir rezultāts? Grūtības dzīvot kristīgu dzīvi pilsētas kontekstā tiek novērstas, bet kristīgās dzīves liecība tiek zaudēta.

Tas nav viss, ko spēj kristīga liecība, lai sagādātu Kristus klātbūtni pilsētas kultūrā. Šāda dzīve atver attiecības, kurā kristietības saturs un idejas nepieciešams izpētīt. Šajās attiecībās parādās iespējas, kurās Raksti var tikt piedāvāti kā Dieva, Viņa gribas, glābšanas un aicinājuma uz pārveidotu dzīvi atklāsme.

Darot kristietību publisku

Dzīvojot kā Kristus māceklim, tiek piedzīvota dzīve, kas ir brīva no bailēm būt atšķirīgam. Tas ir, kristietis vienkārši dzīvo kā kristietis, atspoguļojot kristīgās vērtības, ētiku un attiecības publiski. Līdz ar to kristīgā dzīve nav privāta, bet redzama, dzirdama un bieži vien atšķirīga bez kompromisiem.

Bailes stājas ceļā kristietības izrādīšanai publiski. Viens no šādiem baiļu veidiem perspektīvā ir bailes nebūt pieņemtam. Šīs raizes noved pie tā, ka daži kristieši privatizē savu ticību – apslēpjot savu ticību, ka tā netiek atklāta. Tīri dabiski cilvēki izvairās no apsmiekla vai necieņas izrādīšanas par savu pasaules uzskatu. Šīs bailes atklāj nedrošību, kas rodas tad, kad kāds sa-

Rotari klubā. Viņš apspriež lietas par jēgu finanšu centru birojos. Viņš ienāk pilsētas hallē, lai rosinātu jautājumus par policijas brutalitāti, veselības aprūpi un vardarbību, izmantojot šaujamieročus. Viņš sēž valsts izglītības padomēs un meklē bērnu labklājību. Viņš vada sabiedriskās apspriedes par mājokļiem, nabadzību, veselības aprūpi un mākslu apkārtnē un municipālā pārvaldē. Viņš kalpo. Viņš to dara maigi, iemājojot Savos mācekļos caur savu Garu, un nevis kā trakojošs pravietis, kurš izkļiedz sodības vai arī atbalsta žēlsirdību, lai pēc tam ātri bēgtu prom uz piepilsētu vai aiz draudzes drošajām sienām. Viņš dzīvo kopā ar cilvēkiem un kalpo publiskā veidā. Kristietība ir publiska.

Bēgt no pilsētas?

Daudzi patiesi un nodevušies kristieši pieņem brīdinājumus par briesmām no dzīvošanas pilsētā. Pastāv trīs iemesli, kāpēc tiek dots padoms turēties tālāk no pilsētām. Pirmais, tās ir rūpes par to, ka pilsētas kultūrā ir redzams un viegli pieejams ļaunums. Otrais, rūpes par bērnu audzināšanu pilsētas vidē.

ir jāveic no ārpilsētu centriem. Pilsētās – kā atgādinājumam par Dievu – jāslēdzas mūsu lūgšanu namiem, bet iestādes literatūras izdošanai, slimo dziedināšanai un strādnieku sagatavošanai jādibina ārpus pilsētām.”² Viņa atkārtoti atbalstīja šādu „ārpilsētu centru” nepieciešamību.

Līdzīgi kā daudzi citi kristiešu vadītāji, Elena Vaita uzsvēra briesmas no grēcīgās ietekmes, kura acīmredzami ir vairāk pieejama blīvi apdzīvotajās pilsētās. Šajā kontekstā viņa pauda rūpes par bērniem: „Tā ir kļūda aicināt ģimenes pilsētās, kur bērni un jaunatne elpo samaitātības un noziegumu, grēka un vardarbības, nesavaldības un bezdievības atmosfēru. Ak, tā ir briesmīga kļūda ļaut bērniem nonākt saskarē ar šādu briesmīgu iespaidu uz to jūtām. Bērnu un jauniešu nav iespējams pilnībā pasargāt no ļaunuma skatiem, kuri ir pierasti lielajās pilsētās.”³

Elena Vaita arī piezīmē, ka, izglītojot

2 Elena Vaita „Izmeklētās vēstis”, 2. sēj., 358. lpp.

3 Elena Vaita „Spaulding and Magan Collection”, Payson, AZ: Leaves of Autumn Books, 1985, 186-191. lpp.

EVANĢELIZĀCIJA DAUGAVPILĪ

Mācītājs
Vitālijs Kroitors

Dievs devis mums lielu uzdevumu: „Tādēļ ejiet un dariet par mācekļiem visas tautas, tās kristīdami Tēva, Dēla un Svētā Gara vārdā.” (Mt. 28:19,20.) Šī ir liela atbildība katram Jēzus Kristus sekotājam.

„Celies un staro, jo nāk tava gaisma, Kunga godība pār tevi ataususi!” (Jes. 60:1)

Strādāt kopā ar Kristu, nest Evaņģēliju visai pasaulei šajās pēdējās zemes vēstures dienās – šis ir vislielākais iepriecinājums. „Patiesība jāpasludina katrai dzimtai un ciltij, katrai valodai un tautai. Ir pienācis laiks visaktīvākajai darbībai gan pilsētās, gan tajās vietās, kur patiesība vēl nav pasludināta.” (Evaņģelizācija, 59. lpp.) Redzēt izglābtus mūžībai – tas ir paties un visaugstākais prieks virs zemes, un šai darbā mēs neesam vientuļi, jo Dieva Vārdā ir dots apsolījums – „Es esmu ar jums līdz pasaules galam.”

Kristus pavēlējis mums iet pa visu pasauli – pa pilsētu ielām un pagalmiem, pa lieliem ceļiem – un pārliecināt cilvēkus atgriezties.

„Vai tad mēs neizdarīsim visu, kas ir mūsu spēkos, lai virzītu uz priekšu darbu lielās pilsētās? Tūkstoši cilvēku dzīvo mums blakus un gaida palīdzību. Lai Evaņģēlija strādnieki atceras Kunga Jēzus Kristus vārdus, kurus Viņš teica saviem mācekļiem: „Jūs esat pasaules gaisma: pilsēta, kas atrodas kalnā, nevar būt apslēpta.” (Mt.5:14).” (Liecības draudzei, 7. sēj.)

Sperot pirmo soli, lai sasniegtu šo mērķi, mēs īstenojam programmu 777 – lūgt pl. 7:00 no rīta un pl. 7:00 vakarā 7 dienas nedēļā.

Lielas un mazas pilsētas – tās ir vietas, kur dzīvo daudz cilvēku, kur atbrauc arī no apkārtnējam apdzīvotām vietām; tur cilvēkiem ir iespēja dzirdēt Labo vēsti un nest to tālāk, kā tas bija Vasarsvētkos.

Mēs dzīvojam 21.gadsimtā, kad pasaules kardināli ir mainījusies. Droši vien ir pienācis laiks, lai mainītu Evaņģēlija vēsts sludināšanas metodes.

Kā jau zināms, pagājušajā (2015) gadā

Daugavpils bija izvēlēta kā lielo pilsētu misijas objekts. Pie mums tika ieplānoti vairāki pasākumi. Pirmais no tiem – veselīga dzīvesveida un uztura programma, kas notika februārī ar turpinājumu aprīlī, bet vasarā bija expo izstāde par veselības tematu, kuru organizēja un vadīja Vēsma Geide.

Visu šo pasākumu gaitā izveidojās stabila grupa, kura tika aicinātā uz nākamajiem plānotiem pasākumiem.

Aleksejs Oparins pavasarī un rudenī rīkoja vairākas lekcijas par Bībeles arheoloģiju, un tās izraisīja lielu interesi no klausītāju puses.

Daugavpilī notika evaņģelizācijas kampaņa „Rock Project”, kuru vadīja ticīgo aktīvistu grupa no Londonas ar vietējās draudzes atbalstu.

Šo ideju iedvesmoja gleznotājs Lorens, un tā tik tiešām bija unikāla, jo pirmo reizi šādā formātā tika izstādīti eksponāti, artefakti, stendi, kuri iepazīstināja ar Daniēla grāmatas 2.nod.

Gatavošanās sākumā mēs saskārāmies ar dažāda veida šķēršļiem, pārsvarā problēmas bija ar telpām, nevarējām sameklēt šim pasākumam piemērotas. Visur, kur bija atbilstošas, mēs saņēmām atteikumu. Laiks tuvojās, bet telpas vēl nebija atrastas. Tas radīja lielu satraukumu. Bet mēs sapratām, ka Dievs vēlas pabeigt savu darbu, un Viņš palīdzēs ar visu tikt galā.

Jāatzīmē, ka lai gan bija vasaras atpūtas laiks, pilsētas iedzīvotāji laikā no pl. 10:00 līdz 17:00 gan pa vienam, gan ģimenēs, gan grupās pakavējās pie stendiem, kur viņiem skaidroja Dan.2.nod. nozīmi. Aktīvu dalību šajā skaidrošanas darbā uzņēmās vietējā jaunatne. Septiņu dienu laikā pēc mūsu aprēķiniem stendus apmeklēja vairāk nekā tūkstoši cilvēku.

Šogad rudenī mēs plānojam rīkot evaņģelizācijas programmas noslēdzošus pasākumus, lai sagatavotu un aicinātu interesentus slēgt derību ar Dievu.

Mūsu devīze ir: „Uz priekšu! Tikai uz priekšu!” Debesu eņģeļi ies mums pa priekšu, lai sagatavotu mums ceļu. Mēs nekad nedrīkstam noņemt no sevis nastu, pienākumu rūpēties par tāliem laukiem, līdz pienāks laiks, kad visa zeme tiks apgaismota ar Dieva godību. (Evaņģēlija kalpošana, 470. lpp.)

bērnus pilsētā, tiek zaudēta iespēja tiem sniegt mācības no dabas. „Tas šķiet nežēlīgi, ka mūsu skolas tiek dibinātas pilsētās, kur skolēniem tiek liegta iespēja gūt dārgas pamācības no dabas.”⁴

Šeit tas ir, ja viņas sākotnējais nodoms tiek pārprasts, tad te var atrast pretrunu, jo Elena Vaita ir arī mudinājusi kristiešus dzīvot pilsētā: „Mums visiem jābūt pilnīgi nomodā, lai, atveroties ceļam, mēs varētu virzīt darbu uz priekšu lielajās pilsētās. Mēs esam ļoti atpalikuši aiz gaismas, kas rāda, ka mums jāieiet šajās pilsētās un jāuzceļ pieminēti Dievam. (..) Un darbs mums jāturpina, līdz ir noorganizēta draudze un uzcelts vienkāršs lūgšanas nams.”⁵

Acīmredzami, ja Elena Vaita bija paredzējusi draudzes namus pilsētās, kur pulcēties Jēzus mācekļiem uz dievkalpojumu, tad viņa ir paredzējusi arī to, ka šie mācekļi dzīvos pilsētās un lietos šos namus iknedēļas dievkalpošanā. Viņas padoms adventistu kristiešiem neparedzēja pilsētu pamešanu.

Vēlākos gados savā kalpošanā Elena Vaita aicināja mācekļus ieiet pilsētās, dzīvot un kalpot tās vidē. 1910. gadā viņa rakstīja:

„Kungs aicina vīriešus un sievietes, kuriem ir šī laika patiesības gaisma, iesaistīties patiesā, personiskā misijas darbā. Īpaši tas attiecas uz draudzes locekļiem, kuri dzīvo pilsētās, lai tie visā pazemībā izmanto savus Dieva dotos talantus, darbojoties pie tiem, kas vēlas dzirdēt vēsti, kas ir nākusi pasaulei šajā laikā. Pastāv lielas svētības tiem, kas pilnībā nododas Dieva aicinājumam. Kad šādi strādnieki dosies mantot dvēseles Jēzum, tad tie atklās, ka daudzas dvēseles nekad nebūtu iespējams mantot kādā citādā veidā, kas atbilstu saprātīgām personiskām pūlēm.”⁶

Viņas padoms kristiešiem sniedzas tālāk par negribīgu atziņu, ka pilsētā ir nepieciešamas draudzes. Viņa paredzēja cilvēku migrāciju uz bieži apdzīvotām vietām un līdz ar to nepieciešamo misiju pilsētās. 1912. gadā viņa skubināja, lai draudze atbalsta tos draudzes locekļus, kas pil-

4 Turpat, 186. lpp.

5 Elena Vaita „Liecības draudzei”, 7.sēj., 40. lpp.

6 Elena Vaita „Medical Ministry”, 332. lpp.

sētās veido jaunās draudzes: „Pateiksimies Kungam, ka ir nedaudz strādnieku, kas dara visu iespējamo, lai mūsu novārtā pamestajās pilsētās uzceltu Dievam dažus pieminējumus. Atcerēsimies, ka mums pienākas iedrošināt šos strādniekus. Dievam nepatīk, ka Viņa ļaudis mūsu zemē tik maz atzīst un atbalsta uzticīgos strādniekus lielajās pilsētās.”⁷

dabu muzejos. Tomēr pastāv arī pretējais efekts. Lauku dzīve piedāvā lielas priekštiesības bērnu audzināšanā. Kristiešu vecākiem ar lūgšanām ir rūpīgi jāpārdomā, vai pilsētas vide ir labākā vieta ģimenei laikā, kamēr bērni aug mājās. Vienlaicīgi viņiem arī ir jāapzinās, ka šie paši bērni reiz, iespējams, pārcelsies uz pilsētu vēlāk, lai apgūtu profesiju pieaugušo dzīvei, un

Dieva gribai. Piepildīti ar Svēto Garu un stiprināti ikdienas gaitās ar Kristu, šie pilsētā dzīvojošie mācekļi spēj veicināt Dieva lietas panākumus ļaužu masās, kuri dēvē pilsētu par savām mājām.

Daži kristieši uzskata, ka pasaules vēstures gals ir tuvu, tādēļ tiem ir nepieciešams atstāt pilsētas. Taču kādēļ gan kristiešiem būtu jāpamet sava mi-

Kristum ir nepieciešami mācekļi pilsētā.

Tas ir skaidrs, ka doma, ka kristiešiem nav jādzīvo pilsētā, ir pretēja Dieva gribai.

Vai šis ir pretrunā ar viņas iepriekš izskanējušiem padomiem? Nē. Ne ikkatrs ir aicināts savas ģimenes kontekstā vai kristiešu aicinājumā dzīvot pilsētās vidē. Daži dzīvo Kristum mazās pilsētās vai lauku apvidos. Ne ikkatrs jūt pamudinājumu pārcelties uz pilsētu.

Bērnu audzināšanas izaicinājums pilsētās ir ļoti nopietns. Mūdienu lielajās pilsētās ir apgabali, kuri ir nošķirti dabai. Tas ir interesanti, ka lauku bērni brauc uz pilsētām, lai aplūkotu šos dabas nostūrus un mācīties par

tiem ir jābūt sagatavotiem stāties pretī redzamajam grēkam.

Secinājumi

Dievs ir aicinājis dažus no mācekļiem ieiet pilsētās dzīvēt. Aicinājums nav domāts visiem mācekļiem. Viņš neaicina ikvienu, lai tie nokļūtu tur, kur nespēs pastāvēt vai tas varētu kaitēt viņu bērniem. Tiem, kas atsaucas šim aicinājumam, ir nepieciešams dzīvot iemiesotu dzīvi par Jēzu pilsētā un saņemt draudzes iedrošinājumu un atbalstu.

Kristum ir nepieciešami mācekļi pilsētā. Tas ir skaidrs, ka doma, ka kristiešiem nav jādzīvo pilsētā, ir pretēja

sija vest dvēseles pie Kristus, ja gals ir tuvu? Evaņģēlija aicinājums iet līdz pasaules galam izaicina mācekļus uz misiju pilsētās. „Un šis Valstības evaņģēlijs tiks sludināts visā pasaulē par liecību visām tautām, un tad nāks gals.” (Mt. 24:14)

*Skip's Bells, profesors
Septītās dienas adventistu
teoloģijas seminārā
Berienspringsā,
Mičiganas štatā, ASV.*

Tulkots no žurnāla „Ministry” 2016. g. marta.

⁷ Elena Vaita „Liecības draudzei”, 8. sēj., 32. lpp.

Baltijas ūnijas
sekretārs
Guntis Bukalders

NODOŠANĀS KRISTUM, KALPOŠANA CILVĒKIEM

Bieži, runājot par mūsu sūtību draudzē, mēs dzirdam aicinājumu uz personīgu, pilnīgu nodošanos Kristum un kalpošanu cilvēkiem. Ko tas nozīmē? Vai kristietis var nodoties “nepilnīgi”? Protams, cilvēkam nākot pie ticības, viņš var nodoties gan pilnīgi, gan daļēji. Pirmos tie, kas ir ārpus draudzes, reizēm sauc par fanātiķiem, otros (tie, kas ir draudzē) — sauc par Ziemassvētku draudzi — viņi vienreiz vai divreiz gadā aiziet uz baznīcu un vairāk viņus tur neredz.

Šķiet, šeit mēs varam vilkt robežlīniju starp diviem jautājumiem, divām izpratnēm par kristietību: “ko es daru?” un “kas es esmu?”.

Vienā līmenī mēs paliekam tie paši, kas mēs esam, mēs gribam mazliet pielāgot savu rīcību. Es vēlos mazāk darīt to un vairāk darīt šo. Otrā līmenī fundamentāli mainās mana pašizpratne par to, kas es esmu — un tad, izejot no manas būtības, pamazām mainās arī mana rīcība. Tā izriet no manas būtības. Apustulis Jānis sava evaņģēlija ievadā raksta:

Tiem, kuri viņu uzņēma, kas ticēja viņa vārdā, viņš ļāva kļūt par Dieva bērniem, kas nav no asinīm, nedz no miesas iegribas, nedz pēc cilvēka iegribas, bet ir dzimuši no Dieva. (Jņ 1:12–13)

Robežšķirtne, kas šķīra vienus no otriem, bija “kas viņu uzņēma” un “kas ticēja viņa vārdā” — tie kļuva par Dieva bērniem, tie bija dzimuši no Dieva. Ir pagājuši aptuveni 2000 gadi, šodien Kristus nestaigā pa Latvijas ielām, aicinot viņu uzņem. Līdz ar to varam jautāt — kā mēs šodien uzņemam Kristu?

Jāņa evaņģēlijā Kristus mācekļiem citviet teica šādus vārdus:

Patiesi, patiesi es jums saku: kas uzņem to, ko es sūtīšu, uzņem mani; bet, kas uzņem mani, uzņem to, kas mani sūtījis. (Jņ 13:20)

Mēs uzņemam Kristu tad, kad uzņemam tos, kurus Kristus ir sūtījis. Bet kā lai atpazīst, kā lai atšķir tos, kurus Kristus ir sūtījis, no tiem, kuri paši nāk savā vārdā, apsēsti ar kādām reliģiskām idejām, kurus Kristus nav sūtījis?... Šeit der izlasīt mazliet garāku fragmentu no Jāņa evaņģēlija:

“Tēvs, kas mani sūtījis, ir pats liecinājis par mani. Bet jūs viņa balsi nekad neesat dzirdējuši, nedz viņa vaigu redzējuši, un jums nav viņa vārda, kas jūsos paliek, jo jūs neticat tam, ko viņš ir sūtījis. Jūs pētāt Rakstus, jo jūs domājat tur gūt mūžīgo dzīvību, un tie ir, kas liecina par mani! Bet jūs negribat nākt pie manis, lai jums būtu dzīvība. (Skat. Jņ 5:37–44)

Ļaudis uzskata, ka viņi iegūst mūžīgo dzīvību Rakstu izpētē, savukārt Kristus apliecina, ka Viņš ir tas, kas dāvā mūžīgo dzīvību. Problēma ir tā, ka daudzi reliģiozi cilvēki labprāt lasa Bībeli, dedzīgi sāk ievērot likumus, bet to mērķis (mīlēt citus) paliek apslēpts. Viņi pārāk ātri pieķeras ārējam, formai, tāpēc saknes neiet dziļumā. Kristus paliek ārpusē — neatpazīts. Tolaik Israēla tauta zināja Dieva Vārdu, bet neatpazīna šo Vārdu, nākušu miesā. Ļaudis zināja bauslību, bet neatpazīna Dieva Dēlu, kurš piepildīja bauslību. Vai šodien nav otrādi? Mēs sakām, ka pieņemam Jēzu Kristu,

bet Bībeles lasīšanai nav laika. Otrs grāvis.

Kad Nikodēms jautā Jēzum par sekošanu viņam, Jēzus Nikodēmam piedāvā raudzīties uz krustu! Ko tas nozīmē? Tas nozīmē lasīt Bībeli ar domu saskatīt, kāds ir Dievs. Mēs sākam lasīt Bībeli nevis ar domu “kas man jādara?”, bet — **“kāds ir Dievs?”** Kāds teologs ir trāpīgi teicis: “Mēs varam rīkoties kā untumainais jaunākais brālis un justies kā centīgi strādājošais vecākais brālis, bet beigās mēs esam aicināti būt kā žēlsirdīgais tēvs.” Kāds cits ir trāpīgi teicis, ka savās mājās mēs apliecinām mīlestību uz Dievu un cilvēkiem, bet, izejot ārā pie cilvēkiem, mēs apliecinām mīlestību (tikai) Dievam... Jo ar cilvēkiem ir grūti.

Visa bauslība ir piepildīta vienā vārdā, un proti: mīli savu tuvāko kā sevi pašu! (Gal 5:14)

Vai nav tā, ka mūsu patieso nodošanos Dievam vislabāk atklāj tas, cik sirsnīgi mēs mīlam citus (atšķirīgus) cilvēkus? Tikai tad mēs ieraugām, cik daudz vēl mums jāpieaug Kristū, mīlestībā un nesavtīgā kalpošanā!

Kalpošana cilvēkiem

Ar ko iesākas mūsu kalpošana cilvēkiem? Mēs sastopam cilvēkus viņu reālajā dzīvē, kura bieži vien ir mērens haoss. Ko mēs viņiem sakām, ko piedāvājam? Mēs piedāvājam iepazīt Dievu, mēs piedāvājam Bībeles stundas. Kad viņi tās ir apguvuši, mēs piedāvājam kristības, iespēju pievienoties draudzei. Lai cilvēks varētu pievienoties draudzei,

ir jāzina elementāras Bībeles patiesības, jāapliecina ticība Dievam un Viņa sūtītajam Glābējam, ir jāsakārto zināmas lietas dzīvē. Var teikt, ka mēs piedāvājam viņiem strukturēt, sakārtot dzīvi:

- Bībeles stundas sniedz jaunu pasauli skatījumu: kāda bija sākotnējā situācija, kāda bija problēma, kāds ir risinājums un kāds būs rezultāts. Dzīves jēga un mērķis.
- Jaunas attiecības Kristū — draudzē, ģimenē, darbā u.c.
- Dari/nedari: ēšana, ģērbšanās, uzvedība, izglītība. Labas lietas, bet vai nav tā, ka mēs cenšamies ātri pārmainīt ārieni, maz uzmanības pievēršot iekšējā cilvēka izaugsmei Kristū, patiesai pārmaiņai iekšienē?

Cilvēks pieņem draudzes pamatmācības, tiek kristīts un kļūst par draudzes locekli. Kas notiek tālāk? Tālāk sākas

mu. Vai nav pienācis laiks šķirties? Vai arī: patēvs piedzeras un uzmācas pameitai. Ko darīt mātei? Sūdzēt civilvīru tiesā vai nē?

Jautājums ir — kā mēs nonākam līdz atbildēm kādā no iepriekš pieminētajiem jautājumiem? Uz ko pamatojas mūsu atbildes? Uz Dieva Vārdu? Uz emocijām? Uz “man šķiet”? Uz teorētiskām vai praktiskām zināšanām? Kur šīs zināšanas ir gūtas? Kuros gadījumos teikt “tā saka Kungs” un kuros — “es iesaku konsultēties ar speciālistu šai jomā”? Šeit atklājas divas pieejas — vai mēs balstām savas atbildes vai nostāju tikai Dieva Vārdā, vai arī vispārējās zināšanas attiecīgajā jomā, piesaucot Dieva klātbūtni un palīdzību? Ļoti bieži mums ir kārdinājums atbildes visiem jautājumiem meklēt un atrast Bībelē. Un tomēr šī pati Bībele saka, ka ir lietas, kurās Dievs neko nav teicis un kurās mums

Dievu — kas un kāds ir Dievs? Ko Dievs vēlas no manis? Ko es vēlos no Dieva? Kas veido un uztur mūsu attiecības? Ticība / darbi.

- **Sociālās attiecības:** attiecības ģimenē, draudzē, sabiedriskās attiecības (māksla, kultūra), minoritātes, atkarības, pataloģijas.
- **Fiziskā labklājība:** Veselība, slimības, pataloģijas. Kāda nozīme ir ticībai un kāda — medicīnai? (Kā atšķirt apsēstību no psihiskas slimības?)
- **Finansiālās lietas:** Kā darbojas bizness, kreditēšana, plānošana?

Visās šajās 4 dzīves šķautnēs ir jautājums par mūsu attieksmi pret svešo. Vai mēs pieņemam, pārbaudām, eksperimentējam ar svešo, cenšamies izprast vai uzreiz noraidām? Parasti mēs izvai-

Vajadzētu atšķirt divas jomas — vienu, kur Dievs ir skaidri pateicis savu gribu, un otru, kurā mums ir dota iespēja pētīt un eksperimentēt, lai noskaidrotu, kas ir kas.

jauna dzīve Kristū vecajā pasaulē. Jautājumi vairs nav par to, ko baušļi atļauj vai aizliedz, ko ēst vai neēt — jautājumi kļūst daudz specifiskāki. Mēs cenšamies atbildēt un palīdzēt. Un te bieži vien sākas problēmas. Problēma ir tā, ka ļoti bieži mēs neesam speciālisti attiecīgajā jomā, un mūsu atbildes ir ļoti virspusējas un bieži vien asociatīvā vai emocionālā līmenī.

- Vēlos iesaistīties politikā vai feminisma kustībā — labi vai slikti?
- Pašnāvība — pieņemami vai slikti? Eitanāzija — pieņemami vai slikti?
- Biznesam nepieciešami papildus līdzekļi. Ņemt vai neņemt kredītu?
- Veselības problēmas. Radinieki iesaka izmantot homeopātiju. Ko jūs sakāt?
- Problēmas ar attiecībām. Iet pie psihologa vai nē?
- Depresija. Iet pie psihoterapeita vai nē?
- Daži saka, ka depresija liecina par ticības trūkumu. Jā vai nē?
- Tēvs piedzeras un sit mani un mam-

pašiem jātiek skaidrībā:

Precētajiem es pieprasu — tomēr ne es, bet Kungs pieprasa — sievai no vīra nešķirties (...). Pārējiem nevis Kungs, bet es pats saku: ja kādam brālim ir neticīga sieva un viņa tomēr labprāt grib ar viņu dzīvot, lai viņš to neatstāj. (...) Man šķiet, ka arī man ir Dieva Gars. (Skat. 1.Kor 7:10–12, 39–40)

Tātad dzīvē ir jautājumi, uz kuriem atbildes meklējamas ārpus Bībeles. Kur tās meklēt? Šeit ir runa par mūsu vispārējo izglītību, par redzesloka plašumu un attiecīgi par dzīves pārvaldi jeb menedžmentu.

Kāds cilvēks ir teicis: “To, ko var izmērīt, to var pārvaldīt.”¹ Kāpēc mērīšanai ir nozīme? Mērot mēs attiecīgajai lietai pievēršam uzmanību. Mērot kaut ko, mēs apzināties, kur mēs esam. Mērot mēs redzam savu progresu. Kā mērīt dzīvi? Sabalansējot 4 šķautnes: fizisko, garīgo, sociālo un finansiālo! Uzturiet visu iespējami vienkāršu. Izvērtējiet, ko mērīt. (Eksperimentējiet!) Izvērtējiet, kā mērīt. (Eksperimentējiet!)

- **Garīgās attiecības:** izpratne par

¹ <http://www.lifeoptimizer.org/2008/12/03/life-management-principle/>

rāmies no nezināmā, to uzreiz noraidot. Dažreiz nomelnojam vai pat demonizējam nepazīstamo, pat necenšoties noskaidrot, kas ir kas. Kāpēc? Vai iemesls tam nav mūsu dzīves iepriekšējā pieredze? Mūsu stereotipi vai emocionāli pieņēmumi par kaut ko?

Reālā dzīve prasa iedziļināšanos daudzās jomās. Ne visam ir laiks, ne visu mēs izprotam. Bet vajadzētu atšķirt divas jomas — vienu, kur Dievs ir skaidri pateicis savu gribu, un otru, kurā mums ir dota iespēja pētīt un eksperimentēt, lai noskaidrotu, kas ir kas. Neslāpēt un nenoliegt visu nezināmo, bet iedrošināt cilvēkus uz izaugsmi. Labi, ja mēs skaidri apzināties to un nošķiram šīs divas jomas, un nejaucam tās kopā, kalpojot cilvēkiem. Tas aiztaupīs daudz pārdzīvojumus un nevajadzīgas vilšanās Dievā, kur mēs reizēm savu nezināšanu attiecīgajā jomā balstām emocionālā līmeņa atbildēs un uzdodam tās par Dieva gribu. Lai Dievs mums palīdz būt godīgiem šajās neprognozējamās dzīves situācijās un nebaidīties atzīt savas iepriekšējās kļūdas, nezināšanu, un palīdz raudzīties uz iespējām, kuras Dievs mums visiem dāvā, lai mēs pieaugtu ticībā un atziņā!

Intervēja:
Tatjana Tomsone

ESMU OPTIMISTISKS PAR DRAUDZES NĀKOTNI

Jūnija sākumā divas dienas Latvijā viesojās pasauleslavenais adventistu evaņģēlists, daudzu grāmatu autors Marks Finlijs. Viņš tikās gan ar baznīcas administrācijas darbiniekiem, gan mācītājiem un draudžu darbiniekiem, gan arī runāja īpašā dievkalpojumā. Marks Finlijs arī atrada laiku intervijai žurnālam „Adventes Vēstis”.

Jūs esat vadījis daudzas evaņģēlizācijas sanāksmes visā pasaulē. Savulaik arī Latvijā tādas notika. Taču tagad tās vairs nav efektīvas. Cilvēki uz tādām nenāk. Kā, jūsu prāt, šodien uzrunāt postmodernos cilvēkus Latvijā un pastāstīt viņiem vēsti par Kristu?

Jā, sabiedrība ir ļoti mainījies kopš tiem laikiem, kad sabruka Padomju Savienība. Uzreiz pēc komunisma krišanas cilvēkiem bija interese par garīgiem jautājumiem. Daudziem tas bija kaut kas pilnīgi jauns. Viņi bija līdz tam apspiesti, viņiem nebija brīvības. Tāpēc tad, kad sistēma izjuka, viņu prāti bija atvērti, viņi bija gatavi klausīties un uzņemt. Kopš tā laika sabiedrībā ir notikušas lielas pārmaiņas. Viena no lietām, kas ir notikusi ekonomiskā situācija ir būtiski uzlabojusies. Cilvēki tagad ir kļuvuši daudz mazāk atkarīgi no valsts kā tas bija

padomju laikā. Viņi daudz strādā, lai nopelnītu. Ir izdarīts daudz, lai Latvijā ekonomika kļūtu līdzīga tām valstīm, kā tas ir daudzviet citur pasaulē. Taču centieni iegūt vairāk naudas, materiālistiskā pieeja, pūles kļūt līdzīgiem Rietumiem ir atstājušas lielu ietekmi uz sabiedrību. Cilvēki vairs apzināti nemeklē garīgās vērtības. Ilgas pēc tām joprojām ir viņu sirdī, taču viņi apzināti pēc tām netiecas.

Kā lai uzrunā šādus cilvēkus? Es ticu, ka mēs varam rīkoties līdzīgi, kā to darīja Jēzus, uzrunājot sava laika cilvēkus. Mums vajag vispirms lūkoties uz viņu vajadzībām. Reizēm tās ir sociālas vajadzības. Reizēm tās ir emocionālas vajadzības. Reizēm tās ir fiziskas vajadzības. Bet reizēm tās ir vajadzības pēc garīgām vērtībām. Elena Vaita raksta grāmatā „Kristus dziedinošā kalpošana”, ka Jēzus vispirms palīdzēja cilvēkiem viņu vajadzībās.

Viņš atsaucās viņu vajadzībām, Viņš parādīja viņiem līdzjūtību, modināja uzticēšanos un tad sacīja – seko Man. Kāda tad bija Jēzus metode? Viņš interesējās par cilvēku vajadzībām. Mūsdienu sabiedrībā draudzēšanās, attiecību veidošana, atsaukšanās cilvēku vajadzībām un tajā pašā laikā iepazīstināšana ar Kristu ir veids, kā uzrunāt. Pēc tam mēs viņus varam uzaicināt uz Bībeles izpēti grupu vai kopējām sanāksmēm, un viņi atnāks. Bet vispirms ir nepieciešams kļūt par draugiem.

Ja runājam par aktuālo sabiedrībā, tad bieži tradicionālās konfesijas Latvijā vienojas kopējai nostājai, lai paustu savu viedokli par procesiem valstī. Vai mums kā adventistiem vajadzētu to darīt kopā ar citām baznīcām?

Tas ir tikai mans personiskais viedok-

lis, bet es izvēlētos, ka Septītās dienas adventistu baznīca pauž savu individuālu viedokli. Ļaujiet man paskaidrot, kāpēc. Kad mēs kopā vienojamies ar vairākām citām baznīcām izteikt kopīgu viedokli, pastāv vairāki riski. Pirmkārt, ir iespēja, ka mēs varam piekrist tikai daļai no paziņojumā paustā, ne visam tekstam. Otrkārt, ja mēs varam vienoties par daudziem kopīgiem jautājumiem, tad situācijā, kad mums rodas atšķirīgs viedoklis, palikt malā ir grūtāk.

Es drīzāk ietu pie reliģisko organizāciju vadītājiem un sacītu: „Lūk, šeit ir mūsu baznīcas publiskais viedoklis. Jo mēs noteikti esam ar skaidru viedokli. Mēs noteikti esam pret vardarbību pret sievietēm. Mēs noteikti esam pret bērnu iesaistīšanu pornogrāfijā. Mēs noteikti esam pret vardarbību pret bērniem. Ja viņi ir gatavi respektēt mūsu

das tendences skumdina?

Mani iepriecina tas, ka daudzi cilvēki joprojām atzīst, ka viņu dzīvē kaut kā pietrūkst, un viņi ilgojas pēc kaut kā labāka. Viņos ir ilgas pēc garīga piedīdījuma, un tas mani priecē.

Es skumstu, kad redzu, kā cilvēki dara sev ļoti pāri. Bojājot veselību ar alkoholu un tabaku. Kad es redzu, kā cilvēki dara viens otram pāri – es domāju par vardarbību ģimenē, pret sievietēm un bērniem. Tas mani skumdina. Es redzu arī sociālās tendences, kādas ir Rietumu sabiedrībā. Īpaši to, kā cilvēki zaudē savstarpējās attiecības. Gan Eiropā, gan Amerikā es redzu, kā pusaudži sēž pie viena galda, un visi ir ierībusies telefonos, savstarpēji praktiski vairs nesarunājoties. Tas ir bēdīgi. Vīrs aizved sievu vakarā uz restorānu, un viņi nevis sarunājas, bet sūta cits citam īsziņas. Tas ir skumji. Cilvēki

malās atšķiras, un tomēr mēs esam kopēja ģimene, mēs esam vienoti. Man tas sagādā prieku.

Vēl, kas mani iepriecina – es daudz ceļoju un redzu, ka draudzēs daudz lielāks uzsvars ir likts uz lūgšanām, uz garīgumu. Es redzu, kā cilvēki pēta Vārdu, kā viņi domā par evaņģelizāciju. Līdz ar to es esmu optimistiski noskaņots par draudzi.

Mēs ar sievu esam iesaistījušies arī vietējās draudzes aktivitātēs, jaunā dievnama būvniecībā. Mēs aktīvi darbojamies draudzē, arī mūsu bērni, mums ir 3 bērni un 5 mazbērni.

Kā Jūs veidojat attiecības ar Dievu, aizņemtajā dienas laikā sakārtojot lūgšanas ieradumus?

Es vienmēr atceros Elenas Vaitas padomu nesākt dienu bez satikšanās ar Dievu. Tāpēc vēl no rīta, kad pamos-

Viena no lietām, kas mani aizkustina, ir fakts, ka mēs esam internacionāla ģimene. Ir lietas, kas dažādās pasaules malās atšķiras, un tomēr mēs esam kopēja ģimene, mēs esam vienoti. Man tas sagādā prieku.

paziņojumu, kas ir mūsu uzrakstīts, tad es redzu iespēju nākt klajā ar kopēju paziņojumu. Elena Vaita ir rakstījusi, ka šādos sociālos jautājumus baznīcas varētu paust kopēju nostāju. Ja tas ir viedoklis par cīņu pret alkoholismu, ja tas ir viedoklis par cīņu pret vardarbību, man nebūtu problēmu parakstīt kopīgu paziņojumu. Bet es vienmēr izplatītu arī individuālu paziņojumu. Jo mēs esam baznīca. Lai cilvēki zina – šāda ir Septītās dienas adventistu baznīcas nostāja.

Vai Jūs domājat, ka ir svarīgi izplatīt šādus paziņojumus?

Jā, es domāju, ka tas ir svarīgi. Es tā tiešām domāju. Citādi mēs kļūstam vienaldzīgi. Protams, ja runa ir par politiskiem jautājumiem, tad nē. Bet ja runa ir par sociāliem jautājumiem, par kuriem Bībelē ir skaidrs viedoklis, ja runa ir par veselības jautājumiem, piemēram, alkohola un tabakas izplatīšanu, vardarbību pret sievietēm vai bērniem, tie ir jautājumi, par kuriem Bībelē ir skaidra nostāja, tad mums vajag paust skaidru nostāju.

Kas sabiedrībā jūs iepriecina un kā-

pazaudē spēju personiski sarunāties. Mediju pasaule, internets, televīzija aizņem savstarpējo attiecību vietu. Bet cilvēki, šķiet, kļūst izsalkuši pēc savstarpējām attiecībām. Tā savukārt ir mūsu iespēja un atbildība. Ja mēs šiem cilvēkiem spējam piedāvāt draudzību, mīlestību, pieņemšanu, sirds siltumu un attiecības, tad viņi tam atsaucas, jo viņi ir pēc tā izsalkuši.

Kas Jūsu kalpošanā pēdējā laikā ir sagādājis Jums prieku?

Man ir daudz tādu lietu, kas man sagādā patiesu prieku. Vispirms jau apziņa, ka es piederu adventistu ģimenei. Es daudz ceļoju, un visur, kur es ierodos, cilvēki mani apkampj, saka iedrošinošus vārdus. Tas ir tik jauki! Esmu Latvijā tikai divas dienas, bet esmu piedzīvojis tik siltu uzņemšanu! Tas ir tik patīkami! Un tā tas ir visur. Es nākamnedēļ būšu Israēlā. Arī tur ir daudz mūsu brāļi un māsas, un es zinu, ka tur būs līdzīgi. Lai gan es viņus nepazīstu, viņi ir kā mana ģimene, jo mums ir viens garīgais Tēvs. Tādēļ viena no lietām, kas mani aizkustina, ir fakts, ka mēs esam internacionāla ģimene. Ir lietas, kas dažādās pasaules

tos un esmu gultā, es jau kādu laiku pavadu lūgšanā. Es Dievam saku: „Dievs, es gribu šodien būt Tavš.”

Katru dienu, lai arī kur es atrastos un ko darītu, es atvēlu laiku Dieva Vārda lasīšanai. Daži cilvēki saka, ka viņi ceļas agri no rīta, lai satiktos ar Dievu. Es to nedaru. Es bieži vēlu eju gulēt. Arī tāpēc, ka man vakaros ir sanāksmes, un es nemaz tik ātri netieku gulēt. Bet, kad es no rīta pieceļos, tad es izlasu vienu vai divas nodaļas no Bībeles un pielūdzu. Tas aizņem kādas 30 vai 45 minūtes. Bet vēlāk es meklēju kādu mirkli dienas vidū, atkarībā no iespējām un vietas, kur atrodos, veltīt ilgāku laiku Bībeles studijām.

Jā, es cenšos neiziet no mājām, ja neesmu no rīta varējis kādu mirkli veltīt Bībeles lasīšanai un lūgšanai. Taču garāku laiku tam es cenšos atvēlēt dienas vidū. Vai nu tas ir pirms pusdienām vai pēcpusdienā, atkarībā no situācijas. Katram no mums ir jāsakārto savs laiks tā, lai varētu atvēlēt laiku attiecībām ar Dievu. Dažiem tas var būt agri no rīta, bet man, piemēram, vislabākais laiks ir vēlā rīta stundā vai vēlāk pa dienu.

Jauniešu nodaļas vadītājs
Dainis Kleimanis

IEGULDĪJUMS SEŠĀS DZĪVES JOMĀS

Starp citu, vai jūs zinājat, ka Jēzus uzdeva vairāk nekā 200 jautājumus evaņģēlijos? Jēzus nedeva vienkārši pareizo atbildi, Viņš uzdeva ārkārtīgi gudrus, trāpīgus jautājumus, kas lika domāt, izšķirties un pašam pieņemt lēmumu. No šāda aspekta skatoties, koučings nav absolūti nekas jauns.

Dievs mūs ir radījis Savā līdzībā. Ne tikai mūsu ķermeņa uzbūve, bet arī mūsu personība un raksturs ir komplicēts un apbrīnas cienīgs veidojums. Tieši tāpēc arī pati dzīve bieži vien nešķiet vienkārša. Pēdējā laikā sabiedrībā tiek runāts par koučingu jeb treningu, kas ir kāda cita atbalsts, vadot ar jautājumu palīdzību otru cilvēku personības izaugsmes virzienā. Tā nav padomdošana, tas nav mentoring, tā nav konsultēšana. Šajā rakstā es gribu padalīties ar atziņām par vienu no koučinga virzieniem – par dzīves koučingu (*Life coaching*). Tas man pašam ir palīdzējis atrast līdzsvaru un strauji augt. Mūsu dzīve un personība sastāv no

dažādām sfērām. Ja būsīm pavisam precīzi, tad sešām: garīgās, emocionālās, finansiālās, karjeras, attiecību un fiziskās. Reizēm draudzē mēs dzirdam, ka tiek runāts tikai par vienu no tām – garīgo. Ir dzirdēti līdzīgi apgalvojumi un pieņēmumi kā, piemēram: ja tev viss kārtībā attiecībās ar Dievu, tad viss pārējais atrisināsies pats no sevis. Gan darbs, gan ģimenes dzīve – viss būs labi. Bet

patiesība ir mazliet citādāka – Dievs ir ieinteresēts un vēlas līdzdarboties visās mūsu dzīves jomās, bet tas ne-

notiek pats no sevis. Tas ir apzināts process, kurā mēs iesaistām Dievu. Bībelē jēdziens pielūgsmē neattiecas tikai uz dievkalpošanu, bet gan uz visu mūsu dzīvi kopumā. Bībeliskā pielūgsmē nozīmē Dieva pagodināšanu ar visu, ko es daru.

Ja mēs vēlamies īstenot potenciālu, ko Dievs mūsos ir ielicis, justies veiksmīgi un laimīgi, mums ir jāseko līdzī katrai no šīm personīgās dzīves šķautnēm un jāpilnveidojas tajās.

Turpmāk daži jautājumi par katru no sešām dzīves jomām, kas vedinās jūs uz personīgām pārdomām, izaugsmi, kā arī līdzvara meklējumiem starp visiem ikdienas dzīves aspektiem.

Garīgā

Novēro, kas ir tev vajadzīgs, lai tu justos piepildīts garīgajā dzīvē! Vai tev ir līdzsvars starp došanu un ņemšanu? Vai neesi tikai ierauts kalpošanā dodot, dodot un dodot... Vai tev ir pietiekami daudz brīžu savai saskarsmei ar Dieva sirdi, kur tu saņem iedrošinājumu? Varbūt tev trūkst attiecību ar citiem kristiešiem, kas tevi garīgi ceļ? Padomā, kā tu vari būt daļa no mazās grupas! Varbūt vari atrast lūgšanu partneri un lūgt pa telefonu, kaut vai 10 minūtes ik rītu? Varbūt atkal jūti ilgas atjaunot ģimenes svētbrižus? Padomā, ko tu vēlētos pētīt Bībelē! Varbūt ir kāda kristīga grāmata, kuru sen esi vēlējies izlasīt?

Emocionālā

Vai tu zini, kas ir tavi emocionālie spēka punkti? Tās ir vietas, lietas vai cilvēki, kas tevi pozitīvi uzlādē. Varbūt tas ir hobijs, kas tev to dod: makšķerēšana, sports, dārzkopība, ēst gatavošana? Atrodi regulāri laiku, vismaz vienu stundu nedēļā šavam va-

ļaspriekam. Varbūt ik pa laikam nepieciešams satikties ar gaiši noskaņotiem draugiem? Varbūt izvairīties vairāk no cilvēkiem, kas aizraujas ar bezmērķīgu vaimanāšanu, sūdzēšanos un negatīvu atspoguļošanu... Vai, paskatoties uz sevi no malas ikdienā, var redzēt prieku, atvērību, entuziasmu, vai tikai rūpes, nomāktību un bažas tavā sejā? Padomā, kas ir tev vajadzīgs, lai atrastu emocionālo līdzsvaru. Varbūt tās ir pastaigas mežā, nesteidzīgs laiks ar draugiem un bērniem, varbūt kādreiz kāda vērtīga filma vai mūzika?

Finansiālā

Paanalizē, vai tu esi apmierināts ar savu finansiālo stāvokli. Loģiski, ka jebkurš teiks, ka naudas nekad nav par daudz, bet cik lielā mērā tu vari to ietekmēt? Varbūt tu neesi apmierināts ar saviem tēriņiem? Atrodi praktiskus veidus, kā plānot finanses. Konfrontē sevi ar saviem "finansiālajiem" netikumiem, tādiem kā, piemēram, regulāra aizņemšanās vai atļaušanās dzīvot pāri līdzekļiem. Paanalizē, kāpēc tu nonāc šādās situācijās, kas tevi uz to mudina? Ja vēlies pelnīt vairāk, tā pati par sevi nav slikta, bet gan laba lieta. Meklē veidus, kā vari nodrošināt labāku iztiku, bet atceries – tas vienmēr prasīs ieguldījumus laika, resursu, izglītības ziņā. Ātrie īsceļi uz bagātību ir lamatas.

Karjera

Šeit ir domāta izglītība un profesija. Vai tu pilnveidojies savā profesijā personīgi un attīsti savu potenciālu? Varbūt tu esi dzīves posmā, kad ir jāizdara izvēle par labu kādam nodarbošanās veidam. Kā tu vari to saprast? Vai tu zini savas stiprās puses, vai tu esi analizējis, kas tev ir padavies un patīcis jau kopš bērnības? Vai tev blakus ir cilvēki, kuri tevi iedroši-

na mācīties, augt un būt izciliem savā profesijā? Meklē kontaktus ar šiem cilvēkiem, sarunājies, uzdod jautājumus. Varbūt tie ir tavi vecāki – novērtē viņus!

Attiecības

Šeit domātas attiecības tuvākajā lokā – ar savu sievu/vīru un bērniem; vai arī ģimeni un draugiem. Cik labi tu jūties šajās attiecībās? Vai ir kādas problēmas, ko tu vēlētos atrisināt? Padomā, kā tu to vari darīt. Varbūt ir kādas neizrunātas lietas, kāda neizteikta piedošana? Ja esi laulībā, tad padomā, vai jums ir brīži romantikai, randiņiem ar sievu/vīru? Vai jūs runājat par savām vajadzībām kā sievietei un vīrietim? Vai jūs kopjāt savu seksuālo dzīvi, vai jums ir laiks sarunām ne tikai par bērniem, darbu, draudzi un citām rūpēm, bet gan vienkārši jūsu pašu attiecībām?

Fiziskā

Šeit ir laiks padomāt, kā es jūtos fiziski. Vai man ir enerģija, nenomāc pastāvīgs nogurums? Varbūt ir kāda veselības problēma, ko es atlieku visu laiku? Ja es neesmu apmierināts ar sava ķermeņa izskatu, ko es varu darīt? Vai man ir nepieciešams vairāk kustības, varbūt sabalansēta diēta? Varbūt man ir miega trūkums, nepietiekama atpūta?

Katrā no šīm jomām, protams, ir vēl ļoti daudz kas, par ko mēs varētu ru-

nāt. Bet šīs ir dažas ierosmes, lai veicināt pilnvērtīgu pieeju mūsu dzīvē un personībā. Jēzus vēlas dot mums dzīvi "pārpilnībā". Lai Dievs mums palīdz to piedzīvot!

atpūta

KRĀ: Brālīt, tu izskaties galīgi bēdīgs.

KRŪ: Nē, es neesmu bēdīgs, esmu tikai trakoti piekusis.

KRĀ: Jā, es arī jūtos mazlietiņ sagurusi.

KRŪ: Tā ir, kad viss laiks paskrien pilns ar darbošanos un nemaz nav laika atpūsties. Visi tie spārnu vēcināšanas treniņi, ātrlidošanas sacensības, orientēšanās pasākumi, čiekurfutbola mači...

KRĀ: Jā, man jau arī daudz laika un spēka paņēmt daļlidošana, kora mēģinājumi, viesturnejas, koncerti. Mēs esam tik noslogoti vārnu bērniņi!

Esmu dzirdējusi, ka arī cilvēki sūdzas par to, ka viņiem neatliek laika atpūtai. Viņi tik skrien un skrien, un skrien, bet es neesmu pārliecināta, vai paši vispār zina, uz kuriem tie tā bizo.

KRŪ: Tā ir. Vispār vajadzētu izdomāt vienu dienu, kad neviens neko nestrādā, nekur nebizo, bet visi vienkārši atpūšas. Nav nekādu treniņu, mēģinājumu, lidojumu un pārlidojumu, bizošanu, skriešanu, darbošanos!

KRĀ: Jā, kad var mierīgi pašūpoties ozola zaros, raudzīties debesīs skrejošos mākoņos un vienkārši priecāties, ka esi DIEVA radītajā, skaistajā pasaulē.

KRŪ: Jā, un apciemot vientuļās, vecās vārniņas vārnu pansionātā. Tiešām, tādu dienu vajadzētu izdomāt gan.

mamma: Tāda diena nemaz nav jāizdomā. Tāda diena jau sen ir izdomāta.

KRĀ: Tiešām? Un kas tā ir par dienu?

KRŪ: Vai mēs arī to varam lietot?

mamma: Atcerieties, kad mēs runājām par to, kā DIEVS radīja pasauli, visu radību un cilvēkus?

KRĀ: Jā, jā, atceramies.

KRŪ: Tieši sešās dienās tas viss notika. Kurš tad to nezina!

mamma: Un kā jūs domājat, ko DIEVS darīja septītajā dienā?

KRŪ: Man šķiet, ka būtu bijis tīri saprātīgi beidzot arī atpūsties.

mamma: Nu re, tieši tā arī bija. Septītajā dienā DIEVS atpūtās no visa padarītā darba.

Sešas dienas DIEVS izlietoja radīšanas darbam, bet septītajā dienā DIEVS dusēja, un tad VIŅŠ šo dienu iesvētīja un nošķīra kā atpūtas dienu cilvēkiem.

Tāpat sešas dienas visiem čakli jāstrādā, bet septītajā dienā jāatpūšas no visiem darbiem un skriešanas. Tāpēc arī ir vajadzīga atpūtas diena no visiem darbiņiem.

KRŪ: Tas nu gan ir varen labi! Man tas patīk!

KRĀ: Re, kā DIEVS mīl savus radījumus. VIŅŠ jau iepriekš ir visu paredzējis. Gan laiku darbam, gan arī atpūtai.

KRŪ: Es turpmāk arī vairs DIEVA ieceltajā nedēļas dienā nedarīšu neko! Nevienu pašu darbu!

KRĀ: Jā, pareizi ir! Lai atspīrgst mūsu nogurušie spārniņi, knābīši un mazās putnu sirsnīņas.

Uzdevums

Savieno Bībeles panta frāzes, lai varētu izlasīt pantu no Jesajas grāmatas par Dieva varenību!

PACELIET SAVAS ACIS

KAS TO VISU RADĪJIS?

VISU VIŅU PULKU

VĀRDĀ PĒC SAVA

UN TUR NETRŪKST

VIŅŠ IR TAS, KAS IZVED

UZ DEBESĪM UN RAUGAIT:

LIELĀ SPĒKA UN VARAS,

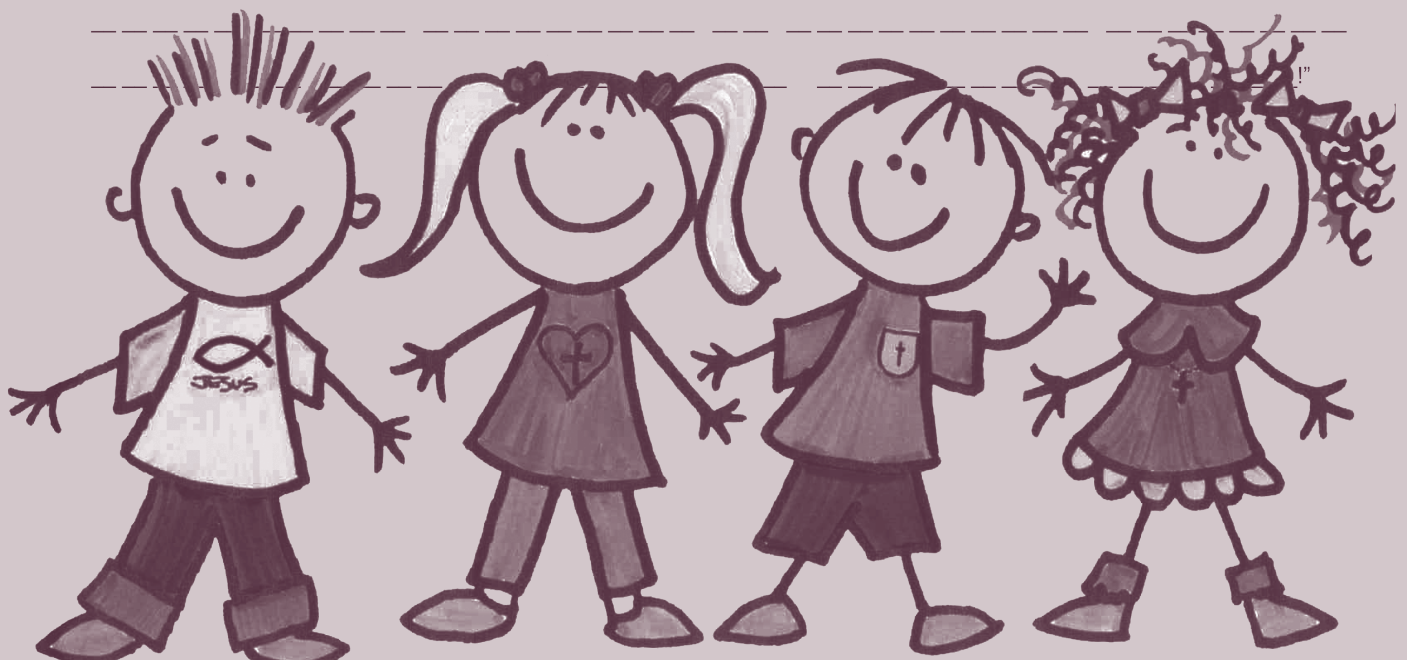
NEVIENA

PĒC SKAITA UN VISUS SAUC

Seko bultiņas norādītajai takai un izsvītro katru ceturto burtu. Tad uzraksti atrasto Bībeles pantu uz līnijām!

“ _____ ”

JAUNA DZIESMU GRĀMATA

*“Manā mutē Viņš lika jaunu dziesmu,
slavas dziesmu mūsu Dievam. Daudzi to dzir-
dēs, viņus pārņems bijība, un viņi sāks ticēt
Tam Kungam.” Psalm 40:4*

Sāka skanēt ērģeles, un pēc brīža tām pievienojās Sadziedāšanās svētku koris, lai kopā ar klausītājiem izdziedātu mīlākās un skaistākās dziesmas. Un kad šādam varenam draudzes kopkorim pievienojas eņģeļi, man šķiet, ka esmu jau Debesīs. Nespēju iztēloties, cik gan pagodinoša un izcila mūzika tiks dziedāta tad, kad mēs atkal satiksimies ar mūsu mīloto Pestītāju.

Šie brīži mani vienmēr ir savīļņojuši. Un reizēm domāju, cik gan nepilnīgi būtu mūsu dievkalpojumi, ja tajos nebūtu mūzikas un kopīgās dziesmas! Un paldies Dievam par to, ka Viņš ir radījis mūziku! Ko tik brīnumainu, kas paceļ mūs tuvāk Jēzum un piepilda mūsu sirdis ar prieku.

Ir dziesmas, kuras nekad nenoveco un vienmēr būs mīlas un tuvas. Taču ir dziesmas, kuru nozīme un pielietojums ar laiku mazinās. Un jāteic, ka arī ne visās situācijās un pasākumos var atrast piemērotas kopīgās dziesmas. Izvērtējot muzikālo kalpošanu draudžu dievkalpojumos un citos draudžu pasākumos (nometnēs, Alfaursos, konferencēs), kā arī atsaucoties uz draudžu mūziķu lūgumiem pēc paplašināta kopīgo dziesmu repertuāra, tika izlemts, ka ir nepieciešams veidot jaunu kopīgo dziesmu grāmatu.

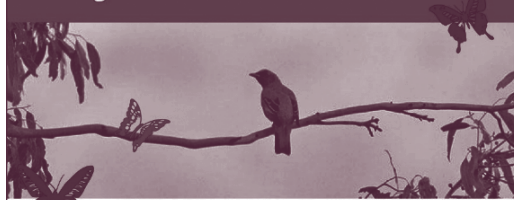
Līdz šim esam saskārušies ar vairākām problēmām: trūkst jaunas adventistu dziesmas latviešu valodā, pastāvīgi tiek veidoti gadījuma nošu krājumi dažādiem pasākumiem (piemēram, Ceļa Meklētāju nometnēm, jauniešu pasākumiem), esošajā dziesmu grāmatā nepieciešams izlabot nošu un vārdu pareizrakstības kļūdas, dziesmu melodijas ir

jātransponē dziedāšanai ērtākā augstumā, nepieciešams pievienot akordu apzīmējumus pavadījumam, kā arī dziesmu vārdus jāpārvieta zem notīm. Vairākas nozīmē, ka vairs netiks lietota esošā dziesmu grāmata? Nē, tā arvien būs ikvienam pieejama un derīga lietošanai. Bet nepieciešams papildinājums, kurā arī līdz šim mīlākās kopīgās dziesmas tiks ievietotas (ar attiecīgām korekcijām – nošu un vārdu pareizrakstības kļūdu labojumu, melodijas transponēšanu un vārdu pārvietošanu zem notīm).

Pēc vairākām diskusijām ar mūziķiem tika nolemts veidot jaunu kopīgo dziesmu grāmatu, kurā plānots apkopot dziesmu izlasi no esošās un senākām kopīgo dziesmu grāmatām, pievienot jaunas dziesmas (piemēram, tulkotas no Adventistu vispasaules dziesmu grāmatas, jaunas adventistu komponistu dziesmas, jauniešu un bērnu dziesmas, labākās dziesmas no citu konfesiju krājumiem, kuras ir doktrināri atbilstošas). Jaunajā dziesmu grāmatā būs aptuveni 700 dziesmas ar pielikumiem, kuros dziesmas apkopotas pēc satura, alfabēta un tēmām. Paredzēts katrai dziesmai pievienot atbilstošu Bībeles pantu, kā arī visbeidzot sagatavot kopīgu disku ar dziesmu prezentācijām, dziesmas grāmatas elektronisko versiju, visu dziesmu pavadījumiem Sibelius programmā un 100 pieprasītāko dziesmu ierakstiem (gan pavadījums, gan vokāls).

Lai jaunajā dziesmu grāmatā būtu dziesmas atbilstoši dažādām muzikālajām gaumēm, 13. martā Adventistu mūziķu konferencē notika Jaunās kopīgo dziesmu grāmatas dziesmu atlasē komitejas ievēlēšana. Visi mūzikas konferences

*Piedalies jaunās dziesmu
grāmatas veidošanā*

Līdz 31. augustam

*lūdzam iesūtīt
savu dziesmu priekšlikumus*

- Sūti elektroniski uz - iesutidziesmu@gmail.com
- Nodod papīra formātā Rīgas 1. draudzes dežurantei
- Vai sūti pa pastu (Baznīcas iela 12a, LV-1010)

dalībnieki varēja balsot par komitejas pārstāvjiem dažādās kategorijās – bērnu dziesmu pārstāvji, jauniešu pārstāvji, profesionāli mūziķi un muzikāli mācītāji. Līdz ar to dziesmu atlasē komitejā tika ievēlēti šādi pārstāvji: Anitra Rause, Emīlija Reznikova, Daina Kleimane, Elīna Gaile, Māris Žagars, Ausma Rituma, Uldis Liepiņš, Ilva Liepiņa un Mārtiņš Subatovičs.

Dziesmu atlasē komiteja ir izveidota, bet kā ar dziesmām? Vai ikviens var sūtīt dziesmas un ieteikt, kam jābūt jaunajā dziesmu grāmatā? Jā, protams! Tāpēc līdz šīs vasaras beigām – 31. augustam – aicinām iesūtīt savus dziesmu priekšlikumus elektroniski uz e-pastu iesutidziesmu@gmail.com vai pa pastu “Jaunai dziesmu grāmatai” Baznīcas iela 12a, Rīga, LV-1010, kā arī var atstāt notis un ieteikumus Rīgā, Baznīcas ielā 12a pie dežurantes.

Pēc tam, kad tiks atlasītas piemērotākās dziesmas jaunajai dziesmu grāmatai, tās tiks pārrakstītas elektroniskā versijā (Sibelius programmā). Ir iespējams pieteikties dziesmu rakstīšanai, akordu rakstīšanai, teksta un nošu korigēšanai un dziesmu ierakstu veikšanai. Ja arī Tu vēlies iesaistīties, zvani mūzikas nodaļas vadītājam Mārtiņam Subatovičam (29344168) vai raksti uz e-pastu iesutidziesmu@gmail.com.

Dieva žēlastībā ceram, ka šis projekts tiks paveikts līdz nākamajam Latvijas draudžu savienības kongresam un ka dziesmas mūsu draudzēs varēs skanēt vēl krāšņāk un aizsniegs gan mūsu pašu, gan klausītāju sirdis!

Elīze Kūma

Ulvis Skadiņš

Uz baltas zemes balts dārznieks stādīja baltu dārzu.
Baltā dārzā auga balti ziedi.
Baltajiem kokiem bija balti augļi.
Starp baltajiem krūmiem gāja baltas taciņas.
Dārznieks ar baltām kājām gāja caur balto dārzu.
Viscaur baltajā dārzā valdīja balta laime.

Baltajā dārzā no baltām debesīm nokrita melna sakne.
Melnā sakne izauga baltajā dārzā un sāka dzīt melnus ērkšķus.
Drīz visa zeme baltajā dārzā kļuva melna.
Baltajiem kokiem sāka augt melnas lapas un gatavoties melni augļi.
Baltajām puķēm plauka melni ziedi.

Baltais dārzs ēda melnos augļus un raudāja.
Tie bija viņa augļi, bet viņam tie negaršoja.
Tiem garša bija melna kā nāvei.
Baltais dārzs ēda melno zemi un kļuva melns.
Melnajā dārzā valdīja melna nelaime.

Savā melnajā nelaimē dārzs un visi, kas dārzā,
dzirdēja baltus vārdus par baltu puķi,
kas uzaugs un dārzu atkal baltu atjaunos.

Tikmēr melnā sakne pārņēma visu dārzu un cīnījās ar visu balto, kas tajā vēl bija.
Balti ziedi gan dziedēja, bet melnie tos kāva un aprija.
Ābele gan deva baltus ābolus, bet melni kraukļi tos noknābāja.
Pār melno dārzu pārvilkās melnas debesis.
Pagāja gari un melni gadi un gadu simti.
Savā melnumā dārzs bija aizmirsis baltos vārdus.

Bet melnā dārza vismelnākajā naktī no melnajām debesīm zemē iekrita balta sēkla.
No baltās sēklas izauga balts zieds.
No baltā zieda melnajā dārzā iespīdēja balta gaisma.
Un daudzi pieminēja baltos vārdus, ko kādreiz bija dzirdējuši.
Daudzi sāka domāt baltas domas par balto dārzu.

Tomēr melnais dārzs uzbruka baltajam ziedam.
Ar melnu cirvi nocirta baltā zieda balto kāju.
Nosvieda balto ziedu melnos dubļos un ar melnām kājām to sabradāja.

Sajaucies ar melnajiem dubļiem, baltais zieds kļuva sarkans.
Visi to redzēja un brīnījās.
Daudzi to redzēja un bēdējās, ka šis zieds nespēja dārzu baltu atjaunot.

Tomēr sarkanajam ziedam izbira sarkanas sēklas un iekrita melnajos dubļos.

No sarkanajām sēklām melnajā zemē izdīga balti asni.
No baltajiem asniem izauga baltas puķes.
No baltajām puķēm dārzs kļuva baltāks.

Melnais dārzs gribēja tās nomākt, bet nevarēja.
Melnais cirvis tās cirta, bet desmit citas baltas puķes izauga katras nocirstās vietā.
Neviens melnums tās nevarēja uzvarēt, jo tās auga no sarkanās sēklas.

Es arī biju tur.
Es arī cīnījos.
Es biju baltais.
Melnais dārzs centās mani nomelnot.
Bet es cīnījos.
Es cīnījos pret visu, kas melns.
Jo vairāk es cīnījos, jo baltāks es kļuvu.
Jo vairāk melnuma sakāvu, jo lielāks auga mans baltums.

Tas auga tik liels, kamēr es paguru zem lielās, baltās nastas.
Tā gūlās virsū un smagi spieda melno sakni, kas bija manī.
Šī nasta spieda un spieda, līdz es gribēju to nosviest.
Bet es to nedarīju, jo kaut kur manī bija tas baltais dārzs un tie baltie vārdi.

Es turpināju cīnīties, bet es lēnām miru.
Es lēnām smaku zem savas baltās nastas.
Es būtu nomiris, bet tajā brīdī manā sirdī iekrita sarkanā sēkla.
No sarkanās sēklas izdīga balts asniņš.
No baltā asniņa izauga balta puķe.
Tā pāršķēla manu balto nastu.
Es sāku elpot baltu gaisu.
Es atguvu spēku.
Es nosviedu lielo, balto nastu.
Es atkal nostājos uz kājām.
Šoreiz ne lai cīnītos pret melnajiem.
Tā vietā es nesu un visiem piedāvāju sarkanās sēklas.
Es necīnos par savu baltumu, bet rūpējas par balto ziedu, kas ir manī.

Pienāca diena, kad melnajā dārzā atnāca baltais dārznieks.
Viņš noplūca melnos ērkšķus un izrāva melno sakni.
Melnā zeme kļuva atkal balta.
Arī dārza augi kļuva atkal balti.
Un dārzs ēda baltos augļus, un viņam tie garšoja.
Beidzot tas atkal bija baltais dārzs.
Dārznieks ar baltām kājām gāja cauri baltajam dārzam, un tajā valdīja balta laime.
Tikai šoreiz dārznieks kliboja, jo kājā tam bija cirtiena rēta.
Baltais dārznieks pie baltajām krūtīm nesāja sarkanu ziedu.

LATVIJAS DRAUDŽU SAVIENĪBAS

10.-14. augusts
MAZIRBE 2016

LIELĀ

TELTS SANĀKSME

**1. REIZI
LATVIJĀ**

Visas Latvijas adventistu
pasākums – iedvesmojoša
nometne vairāku dienu
garumā netālu no jūras.

NOMETNES MĒRĶIS:

sadraudzība, atmoda un motivācija
evanģelizācijai, kalpošanai.

ĒDINĀŠANA, NAKŠŅOŠANA:

plašās cenu un komforta
variācijās, lai padarītu
pieejamu ikvienam.

Viesrunātājs:
RONS KLUZĒ

STEIDZIES REĢISTRĒTIES!

Iegūsti sev piemērotāko
komforta un cenu izvēli!

REĢISTRĀCIJA: ejuz.lv/mazirbe2016 VAI
teltssanaksme@gmail.com

INFORMĀCIJA: 202 358 66 VAI 265 437 81